

ALUMNI MAGAZIN

szechenyi

A győri **Széchenyi István Egyetem**
öregdiák-magazinja

2021
TÉL

XV. évfolyam, 58. szám

Fotó: Mátyás Alexa – A Révfaúti híd éjszakai fényben

**SZÉCHENYI
EGYETEM**
UNIVERSITY OF GYŐR

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK KELLEMES KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT – DE MINDENEKELOTT NAGYON JÓ EGÉSZSÉGET – KÍVÁNUNK!

A JUBILEUMI ÉV SZPONSZORAI:

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

20 – 15 – 65

SZÁMOS DOLOGBAN JÁTSZANAK FŐSZEREPET A SZÁMOK – AHOGY EBBEN AZ ELŐSZÓBAN IS. AZ ALÁBBIKBAN A CIKK CÍMÉBEN SZEREPLŐ HÁROM SZÁM HÁTTÉRÉRŐL SZERETNÉM LERÁNTANI A LEPLET, RÖVIDEN FELVÁZOLVA, HOGY ESETÜNKBEN MIÉRT IS KIEMELÉSRE MÉLTÓAK EZEK AZ ÉRTÉKEK. A SZÁMSORT NEM KELL FOLYTATNI, HISZEN ILYEN ÉRTELEMBEN NINCΣ KÖZÜK EGYMÁSHOZ, EGYETEMÜNK VISZONYLATÁBAN AZONBAN MÉGISCSAK MEGTALÁLHATÓ A SZÁMOK KÖZTI ÖSSZEFÜGGÉS.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC | FOTÓ: BOGNÁR ANNA

20.

Kerekén két évtizede, 2001. december 11-én történt, hogy a Széchenyi Istvánról elnevezett győri felsőoktatási intézmény egyetemmé válását az országgyűlés 97 százalékos többséggel elfogadta. Hosszú folyamat, így többek között az intézmény vezetőinek és oktatóinak célratörő és minőségi munkája vezetett el odáig, hogy az oktatási minisztérium és a szakmai testületek egyöntetűen azt vallják: a kislétföldi megyeszékhelyen megvannak az egyetemmé válás feltételei. A Széchenyi István Egyetem 20 évvel ezelőtt került rá arra a térképre, amelyen európa jeles felsőoktatási intézményei szerepelnek. Az azóta eltelt idő alatt pedig rengeteget tett annak érdekében, hogy ott megerősítse, s még tovább javítsa pozícióját.

15.

Jelen lapszámunkkal magazinunk immáron XV. évfolyamát hagyjuk magunk mögött. Erre nagyon büszke vagyok, ahogy arra is, hogy az idei, 20. Győri Könyvszalon programsorozatában bemutathattuk a Széchenyi Alumni Magazint. Baranyi Péter rektor, Winkler Csaba egyetemi docens és Homor Péter

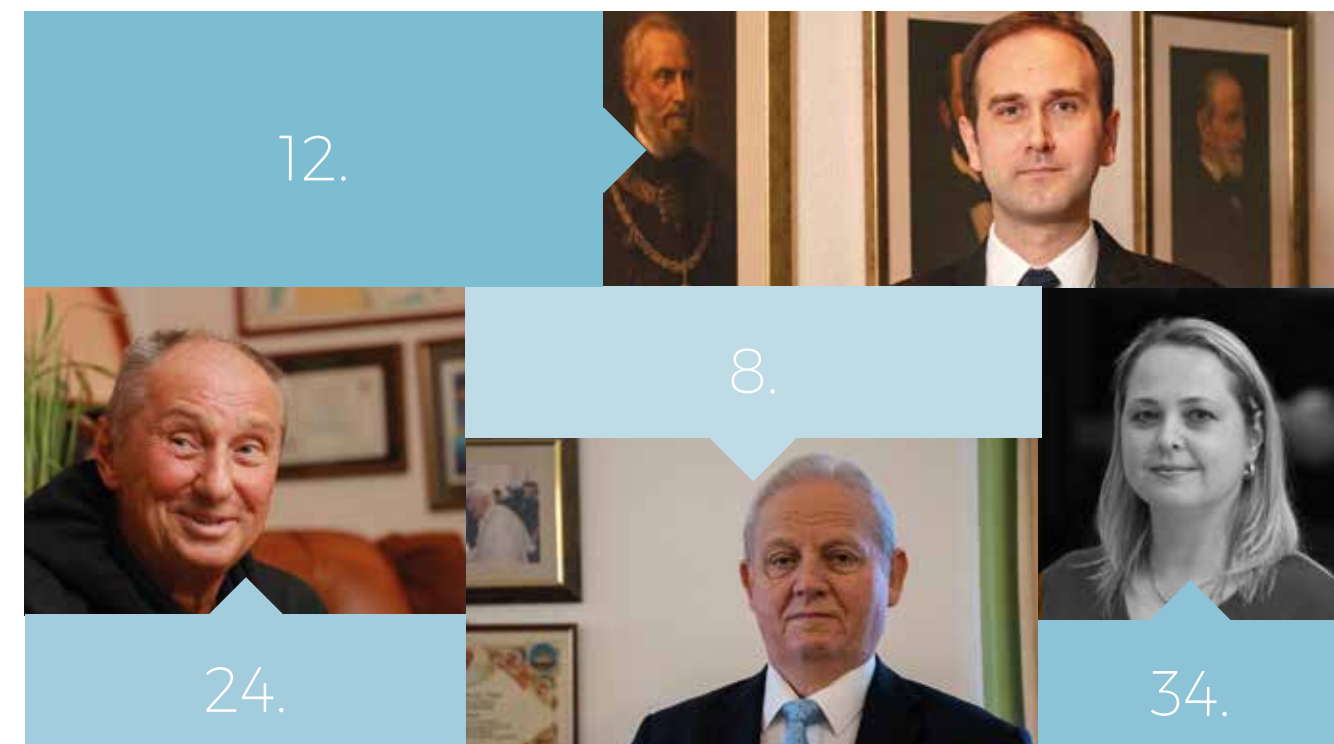
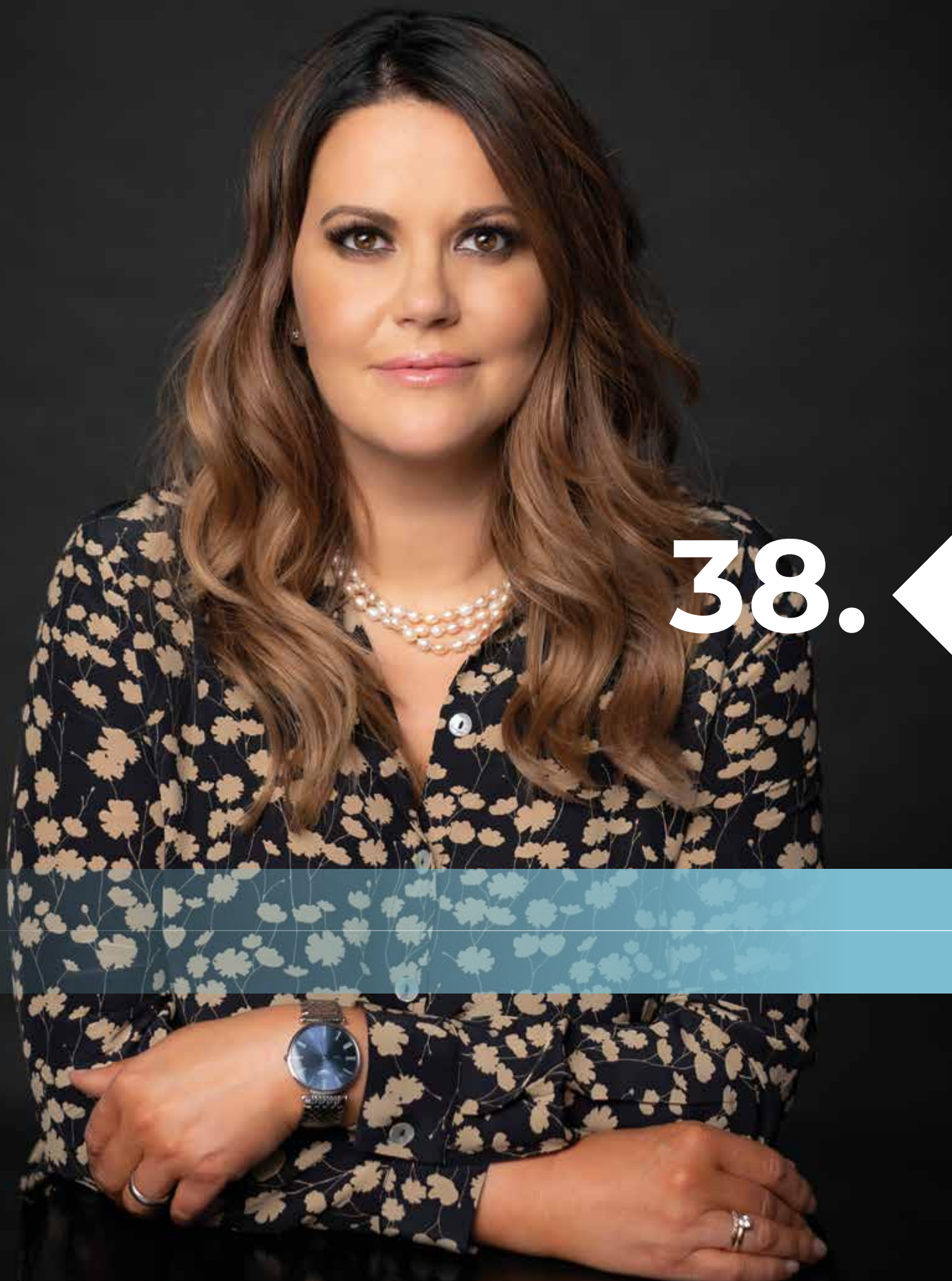
egyetemi levéltáros társaságában megtisztelő volt beszélni a hallgatóság előtt az öregdiák-kiadványunkról, amely egyre szélesebb körben viszi és hirdeti egyetemünk jó hírét.

65.

A napokban egyetemi házi ünnepség keretében köszöntötték Winkler Csabát a 65. születésnapja alkalmából. Aki ismeri őt (ki ne ismerné?), az pontosan tudja, hogy neki az élete a Széchenyi István Egyetem. Már kezdő újságíró koromban, a Rába hetilap szerkesztőségében is ismertem a nevét, azt azonban akkor még csak nem is sejtettem, hogy milyen hatalmas lexikális tudással rendelkezik. Mindent tud a történelemből, s még annál is többet a győri egyetem – és jogelődjek – történetéről. A múlt alapos ismerete mellett esetében egy elképesztően gazdag dokumentum- és fotógyűjtemény is társul, melyet a szívügyünknek tekintett Széchenyi Alumni Magazinban is gyakorta felhasználunk.

20 – 15 – 65

Három szám, három pozitív üzenet. Kívánom, hogy a 2022-es számhoz/évhez is csak pozitívumok kapcsolódjanak! ▀

6.	Karácsonyra készülve
8.	AZÉRT VAGYOK, HOGY SEGÍTSEK
12.	OKTATÁS ÉS TUDOMÁNY EURÓPAI KITEKINTÉSEL
16.	Hidak és díjazottak
20.	Parlamenti döntés a győri egyetem megalapításáról

22.	Győr, az iparváros
23.	Kitüntetések
24.	EGY „DEFORMÁLT” EMBER FORMÁI
34.	SZENVEDÉLYEK ÉS VÉLETLENEK
38.	TÖRTÉNETET ÉS MŰVÉSZETET IS ZÁRNAK A BOROSPALACKBA

43.	Mérnökök, tervezők, tanácsadók
46.	Erőforrás-szakértők szoftveres megoldással
49.	Jó bornak is kell a cégér
52.	Győrbe hozta volna az egyetemet

Lapunkat rendszeresen szemlézi az **IMEDIA**, az üzleti élet médiafigyelője

Impresszum

ALAPÍTÓK
X-Meditor Kft., Széchenyi István Egyetem
FELELŐS KIADÓ
Pintér-Pétek Imre,
az X-Meditor Kft. ügyvezetője
FŐSZERKESZTŐ
Baudentisztl Ferenc
EGYETEMI KAPCSOLATTARTÓ
Winkler Csaba

TÖRDELÉS
Maár Norbert
CÍMLAPFOTÓ
Mátyás Alexa
NYOMDAI ELŐÁLLÍTÁS
Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
9026 Győr, Viza u. 4.
A SZERKESZTŐSÉG CÍME
X-Meditor Kft., 9023 Győr, Csaba u. 21.

Az **oregdiak.sze.hu** oldalon nemcsak az alumni magazinról, hanem a SZE Öregdiák Iroda működéséről, programjairól is bővebb információkat találunk. A magazin megrendelhető, friss és korábbi példányai pedig megvásárolhatók az Új Tudástér épületében, az Egyetemi Szolgáltató Központban. Külön köszönet Winkler Csabának a magazin elkészítéséhez nyújtott segítségéért. A hirdetések tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget.
ISSN 1789-2783

KARÁCSONYRA KÉSZÜLVE

AZ IDEI KARÁCSONYRA KÉSZÜLVE AZ JUT ESZEMBE, HOGY AZ ELMÚLT KÉT ÉV
MENNYI, DE MENNYI MEGLEPETÉST HOZOTT!

A világjárvány immár negyedik hulláma tört ránk. Egyre több lett a tapasztalatunk, kicsit bele is fásultunk, de újra és újra ki kellett lép-nünk a komfortzónánkból. Lelemé-nyességre, nagyobb erőfeszítésre volt szükségünk, hiszen annyi, de annyi területen korlátokba ütköz-tünk.

Egy időre korlátozott lett a moz-gás a munkahelyen, az iskolában, a kórházban, a bevásárlóhelyeken. El-maradtak a látogatások, mindenhol szűkült a személyes kapcsolattartás lehetősége.

Így aztán felértékelődtek a megma-radt kapcsolatok! Milyen fontos-sá vált egy-egy biztonságot jelentő hozzátartozó, szomszéd vagy barát. Milyen jó, hogy a bizonytalan hely-zetben tudtunk biztonságot nyújtani egymásnak. Mekkora élmény volt a korlátozás utáni nyitás!

Talán most jobban megértjük a Szent Családot: Máriát, Józsefet és a gyermek Jézust! Mennyire kiszolgáltatott helyzetbe került az ő családjuk is, a váratlanul elrendelt népszámlálás miatt.

Hosszú útra kellett indulniuk, és köz-ben a család legfontosabb eseményé-hez, a gyermek megszületéséhez nem kapnak helyet. Nincs semmi külső kö-rülmény, ami biztonságot nyújtana Máriának. Ám mégis ott van József hűséges helytállása, ott vannak az ál-latok, és megjelennek az angyalok, a pásztorok, még a királyok is eljönnek. És csoda történik, a kilátástalan hely-zet ellenére minden jól elrendeződik!

Ha mi, mai emberek is, hűséges helyt-állással fogadjuk el egymást, tapin-tattal, figyelemmel, gyöngédséggel

vagyunk egymás iránt és figyelünk egymásra, még az elmúlt évekhez hasonló bizonytalan helyzetben is, szent helyé válhat az a hajlék, ahol élünk, szent családdá az a közösség, amelyben élünk, és megszülethet közöttünk az igazi Ünnepe.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok ál-dott karácsonyt, és boldog új eszten-dőt az Alumni Magazin minden ked-ves olvasójának! ▀

Hortobágyi T. Cirill OSB
pannonhalmi főapát

HORTOBÁGYI T. CIRILL OSB

1959-ben született Nagytályán. A Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban érettségizett 1977-ben, és ekkor öltötte magára a bencés szerzetesi ruhát. Katonai szolgálata után a Szent Gellért Hittudományi Főiskolán szerzett teológus és hittanár végzettséget. Majd az Eötvös Loránd Tudományegyetemen biológia-földrajz szakos középiskolai tanárként végzett.

Pannonhalmán tett ünnepélyes fogadalmat, 1985-ben szentelték pappá. 1991 óta főmonostori perjel, s a főapát gazdasági helyettese is volt. Két évig igazgatta a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumot is. A Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen posztgraduális képzésben vett részt.

Kiemelt feladata volt a főapátság épületállománya 1996-os, millenniumi rekonstrukciójának az irányítása. Ő indította el az „Apátsági termék-család” programot, amelynek eredménye a régi receptúrák felkutatása, az arra alapozó termék-fejlesztés és gyártás. Az elmúlt évek során a főapátság hosszú távú turisztikai és marketing-tervének elkészítését, továbbá az erre alapozott beruházásokat, fejlesztéseket irányította. Előadásokat tart a gazdaság, erkölcs és gyógy-nő-vénykultúra témakörökben.

A szerzetesközösség választása után I. Ferenc pápa 2018. február 16-án pannonhalmi főapát-tá, illetve a Pannonhalmi Területi Apátság ordi-náriusává nevezte ki. A mindenkori pannonhalmi főapát a Magyar Bencés Kongregáció prézes apát-ja egyben, így ezt a tisztséget is Cirill atya tölti be. ■

TARLÓS ISTVÁN, A FELÜGYELŐ
BIZOTTSÁG ELNÖKE

AZÉRT VAGYOK, HOGY SEGÍTSEK

TARLÓS ISTVÁN A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM
ÖREGDIÁKJA. 1973-BAN VÉGZETT JOGELŐD
INTÉZMÉNYÜNKBEN, A KÖZLEKEDÉSI
ÉS TÁVKÖZLÉSI MŰSZAKI FŐISKOLÁN.
TANULMÁNYAINAK HELYSZÍNE NEM GYŐR
VOLT, AZ AKKORI KAMPUSZ BUDAPESTEN, A
SZERB UTCÁBAN MŰKÖDÖTT. TARLÓS ISTVÁN
EDDIGI ÉLETÚTJA SORÁN MINDIG OLYAN
SZERVEZETEKBEN DOLGOZOTT MEGHATÁROZÓ
VEZETŐKÉNT, AHOL KONKRÉT CÉLOK, SZIGORÚ
JOGSZABÁLYI KERETEK, KRITIKUSAN FIGYELŐ
TEKINTETEK HATÁROZTÁK MEG A MUNKÁJÁT.
2010-TŐL EGY ÉVTIZEDIG BUDAPEST ELSŐ
EMBERE, FŐPOLGÁRMESTERE VOLT. KÖZEL FÉL
ÉVSZÁZAD UTÁN ÚJRA TALÁLKOZOTT AZ EGYKORI
HALLGATÓ ÉS ALMA MATERE, EZÚTTAL MÁR
GYŐRBEN. 2020. AUGUSZTUS 1-JÉTŐL A SZÉCHENYI
ISTVÁN EGYETEMÉRT ALAPÍTVÁNY FELÜGYELŐ
BIZOTTSÁGÁNAK (FEB) AZ ELNÖKE.

SZÖVEG: WINKLER CSABA | FOTÓ: TÖRÖK PÉTER (MAGYAR HÍRLAP), MÁJER CSABA JÓZSEF

2020. augusztus 1-jén alakult meg a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány kuratóriuma és a Kuratórium Felügyelő Bizottsága (balról): dr. Havasi Dezső, Horváth Péter, prof. dr. Dézsi Csaba András, Szijjártó Péter, dr. Knáb Erzsébet, Tarlós István, prof. dr. Bokor József, Sárai-Szabó Tamás Kelemen, dr. Gyórfi-Tóth Péter

– A Széchenyi István Egyetemre alma materként tekintek. Két éve kaptam meg az intézmény Alumni-díját. Ezt évente egy öregdiáknak adományozza az egyetem. Számomra nagy büszkeség ez az elismerés – kezdte a beszélgetést Tarlós István. – A modellt váltott egyetemek vezetésében azon kevés számú vezetők között vagyok, akit az intézmény javasolt a feladatra. Ez is tükrözi azt, hogy a győri egyetem és a volt budapesti főpolgármester kapcsolata kicsit lelki kötődésű is. A Felügyelő Bizottság elnöki megbízására, a feladatra úgy tekintek: azért vagyok ott, hogy segítsék.

– *Mi a felügyelő bizottsági munka tartalma?*

– Röviden: az együttműködés. A kuratórium és a Felügyelő Bizottság együttműködése abban áll, hogy én a kuratóriumi üléseken is ott vagyok. A kuratóriumi elnökkel, dr. Knáb Erzsébettel kifejezetten jó, kollegiális kapcsolat. Budapesten könnyebben tudok kapcsolatot, közreműködést összehozni miniszterekkel, országos vezetőkkal. Az alapítvány Felügyelő Bizottságát vezetem, lényegében prof. Dr. Palkovics László miniszter urat képviselem az alapítvány kontrollja tekintetében. A döntési kompetenciák a

kuratóriumnál vannak. Amiben képes vagyok, s tudok, szívesen segítek. A tapasztalataimat, a meglévő kapcsolataimat a kuratórium elnökének kérése alapján hasznosítom. A magyar fővárost vezettem egy évtizeden keresztül. A fővárosi önkormányzatnak sok intézménye, cége van. Bizonyos tapasztalatok felhalmozódtak a működésük, működtetésük során, ezeket is megosztom mostani feladatkörömben. Minden, a kuratórium elé kerülő előterjesztésről elmondjuk a szakmai, körülményekről véleményünket, s ezeket a kuratórium az aktuális döntéseiben hasznosítja. Nekem emberileg is nagyon szimpatikus a győri egyetem vezetése. Az operatív vezetők fiatalok, szakmailag, morálisan felkészültek, jól megértik egymást. Minden kérdésben törekednek a maximális eredményt hozó döntésre. Nagyon tetszik a vezetés együttműködési gyakorlata is. A kuratóriumi és az egyetemi elnökkel, az új rektorral, a kancellárral való együttműködésben azt tapasztaltam, hogy ez egy morálisan is értékes társaság. Nem féltékenyek egymásra, törekednek a konszenzusra. Azt látom, hogy mindenki nemcsak törekszik, hanem eredményesen és sikeresen törekszik az együttműködésre. A volt rektor, prof.

Dr. Szekeres Tamás, az Universitas-Győr Alapítvány elnöke már akkor az intézményben dolgozott, amikor én a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán tanultam. Személyesen akkor nem ismertük egymást, de hallottam a győri tevékenységéről. Budapesten nem sok ilyen együttműködést tapasztaltam, tapasztalok. Mi – az elnök asszony kérésére – végignézzük azokat a kuratóriumi előterjesztéseket is, amelyek nem szorosan az FEB hatáskörébe tartoznak. Szinte mindig beleviszünk a véleményünkbe új szempontokat is. Az egyetem naprakészen igyekszik lépést tartani azokkal a folyamatokkal, amelyek a jövőt jelentik a felsőoktatásban. A Széchenyi István Egyetem alapjában egy műszaki irányultságú, ilyen tradíciójú intézmény. A jogelőd Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola a hazai mérnökképzés történetének egyik jeles korszakát jelzi. Az akkori tevékenység megújított értékei szerint a gazdasági szférával együtt mozog az intézmény. A duális képzés, a Practing gyakorlatorientált mérnökképzési program, példás napi gyakorlat, így a tevékenység hallgatói eredményességét jelző cél, az elhelyezkedés minden érdekelt számára az optimális megoldást eredményezheti.

Az egyetem folyamatosan előre tekint, előre dolgozik. Ilyen az angol nyelvű képzések indítása. A nemzetköziesítési programmal jelentősen növelte térségi szerepét az intézmény. A nemzetközi rangsorokban a nagy nyugati, elsősorban amerikai egyetemek nem azért vannak elől, mert ennyivel jobbak. Lényegesen több a pénzük, többet tudnak kutatni, publikálni, energikusabban menedzselik magukat, munkatársaikat. Tapasztalatom szerint a győri egyetem kiemelten kezeli a kutatás, a publikálás menedzselését, s már látom ennek eredményeit. Az Audi jelenléte a fejlesztések tekintetében, az új munkakultúra alakításában, a gyakorlati háttér megszervezésében meghatározó. Normális, támogató, segítő munka jellemzi az együttműködést.

– *Az oktatók, kutatók, a munkatársak motiválásában meghatározó a javadal-mazás. Az Audi sokszínű juttatási gyakorlata mikor érvényesül az egyetemen?*

– Ez így van. Ez a terület sokoldalú kapcsolatban van az egyetemmel. A gazdálkodás, a költségvetés nagyon szerves része az egyetemek életének. Az a kontroll, amit a társadalom is megkövetel, adott. Az egyetemnek éreznie kell a saját autonómiáját ebben. A gazdálkodás számai nagyon jól alakulnak, a vagyoni elemeket a lehető legtisztességesebb és leghatékonyabb módon hasznosítja a kuratórium. Lelkiismeretesek és átláthatók a vagyonhasznosítási tevékenységek. A kuratórium figyelembe veszi a mi véleményünket, javaslatainkat ebben is. Dr. Knáb Erzsébet, a Széchenyi István

– *Szijártó László a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola első vezetője volt, s ma, 95 évesen, sokoldalúan követi az intézmény életét.*

– Ő volt a KTMF első kinevezett vezetője. Én az ő idején voltam hallgató Budapesten, a Szerb utcában. Édesapám a Művelődési Minisztériumban együtt dolgozott vele, kollégák voltak az 1960-as években – teszi hozzá Tarlós István, aki a volt tanárai közül Szijártó László mellett dr. Klatsmányi Tibor, dr. Mészáros-Komáromy-László, Dénes Emil, dr. Gajári József, dr. Varga László tanári szerepét említette a tanulmányai hőskorából.

– *A hivatali kapcsolatok mellett milyen mai kötődései vannak a győri egyetemhez?*

” A modellt váltott egyetemek vezetésében azon kevés számú vezetők között vagyok, akit az intézmény javasolt a feladatra. Ez is tükrözi azt, hogy **a győri egyetem és a volt budapesti főpolgármester kapcsolata kicsit lelki kötődésű is.** A Felügyelő Bizottság elnöki megbízására, a feladatra úgy tekintek: azért vagyok ott, hogy segítsék.

– *Miben látja az egyetem erősségeit, a jövőkép szilárdságát?*

– Ma a hallgatók kétharmada a modellváltó intézményekben tanul. Elindult egy verseny a tehetséges diákokért. A Széchenyi István Egyetem a gazdasági szférával sokoldalúan működik együtt, mondhatni együtt mozog. A képzési igényeket ezért a valós helyzethez tudjuk igazítani. A kuratórium mindig mérlegeli, figyelembe veszi a Felügyelő Bizottság véleményét. Minden adott ahhoz, hogy rohamléptékekkel jussunk előre. A műszaki mellett jogi, pedagógiai, közgazdasági, egészségtudományi, művészeti, agrárképzés is van nálunk. Változnak a struktúrák, s ehhez nekünk is hozzá kell szoknunk.

Egyetemért Alapítvány kuratóriumi elnöke hosszú éveken át az AUDI HUNGARIA Zrt. egyik meghatározó vezetője volt, ma is fontos feladatai vannak ott, jó a bekötése a céghez. Jól ismeri az ottani lehetőségekből fakadó gyakorlatot. Az elnök asszony a kuratóriumot is professzionális módon, kiválóan vezeti. Nagyon jól működik együtt a Felügyelő Bizottság is. Dr. Havasi Dezsőnek és Horváth Péternek nagy a győri beágyazottsága, szakmai és emberi tekintélye. Kiterjedt a helyismeretük, kapcsolatrendszerük, a folyamatokra való rálátásuk. Jól értjük egymást. Prof. Dr. Szekeres Tamás volt rektor, az Universitas-Győr Alapítvány elnöke ma is meghatározó személyiség az intézményben. Véleménye, jelenléte fontos és meghatározó az egyetem életében.

– Róth Edével, a Széchenyi István Egyetem gitár tanszakának Európa-szerte jegyzett és elismert vezetőjével 1958-tól ismerjük egymást. Osztálytársak, néha padtársak voltunk ötödiktől az általánosban. Az általános iskola – a felsőoktatást is megjárva mondhatom – nagyon kiesik a kapcsolatépítésből, az emlékezetből. Én a külvárosban jártam általánosba, s most már több egykori osztálytársammal vagyok kapcsolatban. Jókat beszélgetünk Róth Edével is a gyerek- és ifjúkorunk világáról. Örülök, hogy sok-sok év után Edével Győrben, az alma materemben is találkozhatok. ■

HŐSKORI KEZDETEK

LAUNCH OF THE HEROIC AGE

OKTATÁS ÉS TUDOMÁNY EURÓPAI KITEKINTÉSSSEL

EDUCATION AND SCIENCE
WITH A EUROPEAN PERSPECTIVE

A GYŐRI SZÜLETÉSŰ KNAPP LÁSZLÓ A HELYI BAROSS GÁBOR KÖZGAZDASÁGI SZAKKÖZÉPISKOLÁBAN ÉRETTSÉGIZETT 2004-BEN, MAJD TANULMÁNYAIT JOGÁSZ SZAKON A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEMEN FOLYTATTA. 2009 ÓTA AZ EGYETEM DEÁK FERENC ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR NEMZETKÖZI ÉS EURÓPAI JOGI TANSZÉKÉN OKTAT EURÓPAI UNIÓS JOGI ÉS NEMZETKÖZI MAGÁNJOGI TÁRGYAKAT, JELENLEG EGYETEMI DOCENSI BEOSZTÁSBAN. TUDOMÁNYOS FOKOZATÁT (PHD) 2020-BAN SZEREZTE, UNIÓS KÖZJOGI TÉMÁKBAN PUBLIKÁL MAGYAR ÉS ANGOL NYELVEN. 2021 SZEPTEMBERÉTŐL A JOGI KAR OKTATÁSI DÉKÁNHELYETTESE.

SZÖVEG/TEXT: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN | FOTÓ/PHOTO: KÖNCZÖL JÁNOS

BORN IN GYŐR, LÁSZLÓ KNAPP GRADUATED FROM THE LOCAL BAROSS GÁBOR SECONDARY SCHOOL OF ECONOMICS IN 2004, AND THEN STARTED LEGAL STUDIES AT SZÉCHENYI ISTVÁN UNIVERSITY. SINCE 2009, HE HAS BEEN TEACHING EUROPEAN UNION LAW AND PRIVATE INTERNATIONAL LAW AT THE DEPARTMENT OF INTERNATIONAL AND EUROPEAN LAW OF DEÁK FERENC FACULTY OF LAW AND POLITICAL SCIENCES OF THE UNIVERSITY, CURRENTLY IN THE POSITION OF ASSOCIATE PROFESSOR. HE OBTAINED HIS SCIENTIFIC DEGREE (PHD) IN 2020 AND PUBLISHES ON EU PUBLIC LAW ISSUES IN HUNGARIAN AND ENGLISH. SINCE SEPTEMBER 2021, HE HAS BEEN VICE DEAN FOR EDUCATION AT THE FACULTY OF LAW.

”

A szakmai előrehaladásom és a **személyes életem szempontjából is mérföldkőnek számított**, hogy doktoranduszként, Erasmus-ösztöndíj keretében fél évet az Utrechti Egyetem jogi karán tanulhattam.

Egyetemi tanulmányaimat a győri jogi kar hőskorában, 2004–2009 között végeztem. Így hallgatóként, majd fiatal oktatóként is tanúja lehettem az önálló karrá és kutatási műhellyé válás nem egyszerű, de szép és sikeres folyamatának. Az alapítók szilárd fundamentumokat kívántak lefektetni az állam- és jogtudomány kiváló hazai művelőinek az oktatásba való bevonása révén. Hallgatóként mindebből sokat profitáltunk, és az előadók színvonalas munkája által mindenki megtalálhatta azt a jogterületet, amellyel évfolyam- és tudományos diákköri dolgozatok, végül a szakdolgozat elkészítése során mélyebben is kívánt foglalkozni. Érdeklődésemet negyedévesen a nemzetközi jogi és az európai uniós jogi kurzusok keltették fel, így a kettő kapcsolódási pontjának számító témát dolgoztam fel a diplomamunkámban. Témavezetőm Lamm Vanda professzor asszony volt, aki a dolgozat védését követően

tette fel számomra az utólag sorsdöntőnek tetsző kérdést: szeretnék-e doktori tanulmányokat folytatni, s bekapcsolódni a Nemzetközi és Európai Jogi Tanszék akkori jogelődjének munkájába? Örömmel mondtam igent. Ezzel 2009 szeptemberétől indult számomra az újabb tanulási folyamat, amely során az oktatói-kutatói életpályához szükséges készségeket igyekeztem elsajátítani és fejleszteni. Kutatási témám az Európai Unió jogi személyiségének feltárása lett, amely szintén az említett két jogterülethez kapcsolódott, s a 2009 decemberében hatályba lépett Lisszaboni Szerződés révén nyert különleges aktualitást. A szakmai előrehaladásom és a személyes életem szempontjából is mérföldkőnek számított, hogy doktoranduszként, Erasmus-ösztöndíj keretében fél évet az Utrechti Egyetem jogi karán tanulhattam. Mesterszakos kurzusokon való részvételemen ke-

resztül tapasztalhattam meg a magas színvonalú holland oktatási kultúrát, nagyszámú szakirodalmi forrást tudtam gyűjteni a doktori értekezésemhez, s az angolnyelv-tudásom ezen időszak alatt fejlődött olyan szintre, hogy később itthon idegen nyelvű tárgyakat tudtam oktatni. Emellett persze megismerhettem nemcsak a fogadó ország – illetve a Benelux államok – mindennapjait, hanem Európa legkülönbözőbb államaiból érkezett fiatalokkal kötöttem máig tartó barátságokat. Hazatérve, igyekeztem az ott megszerzett tapasztalatokat az oktatói munkámban is kamatoztatni. A pályám következő jelentős állomása a Kúria doktoranduszgyakornoki programjában való részvételem volt. Ennek során első kézből szerezhettem tapasztalatot az uniós jog magyarországi alkalmazásának kérdéseiről. A Kúria fiatal munkatársaiból és a gyakoronkokból álló kutatócsoport tagjaként –

• • • Kovács András György bíró irányítása mellett – több olyan témát dolgoztunk fel, amelyek nem pusztán a jogászai gondolkodásunkat fejlesztették, de reményeink szerint a legfőbb hazai bírói fórum munkáját is segíteni tudtuk. PhD-hallgató korom óta részt veszek a Nemzetközi és Európai Jogi Tanszék oktatási munkájában. Elsődlegesen európai uniós jogi és nemzetközi magánjogi témájú tantárgyakat tanítok. E tevékenység nem korlátozódik az Állam- és Jogtudományi Kar képzéseire, ugyanis a pályám kezdete óta más karok hallgatói számára is tartok órákat. Korábban én is részt vettem a Jogi ismeretek című kurzus oktatásában, amelyet kollégáimmal mérnök és közgazdász szakos hallgatók számára tartottunk. Új feladat elé állított az EU ismeretek című tantárgy átvétele, amely akkor szerepelt a legtöbb műszaki képzés tantervében. Itt az unióról szóló alapvető ismeretek mellett a képzésekhez illeszkedő, a mindennapi életben is hasznos ismereteket építettük be a tananyagba. Az utóbbi években Horváthy Balázs kollégámmal aktív szerepet vállaltunk az Apáczai Csere János Kar által gondozott nemzetközi tanulmányok szakon, az uniós jogi és a nemzetközi gazdasági kapcsolatok jogával összefüggő tárgyak magyar és angol nyelvű oktatása révén. Az utóbbi kurzusokon részt vevő nemzetközi hallgatók megismerése számunkra is értékes tapasztalatot jelent, szakmai és kulturális téren egyaránt. Az oktatás és a kutatás mellett a pályám kezdete óta tehetséggondozó munkát is végzek. E tevékenységem elsősorban a hallgatói évfolyam-, szak- és TDK-dolgozatok témavezetését, tanszéki tudományos programok előkészítését jelenti. Ugyanakkor ide tartoznak a középiskolás diákokat megszólító rendezvények is. Fiatal oktató koromban rendszeresen közreműködtem a Kutatók Éjszakája nevű programsorozat a Széchenyi-egyetem által szervezett eseményein az „EU állomás” házigazdjaként. E tevékenységem során alakítottam ki együttműködést a Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat mellett működő Europe Direct Tájékoztató Központtal, amely további két, megyei és határon túli középiskolásoknak szóló, parlamenti

szimulációs vetélkedő megszervezését jelentette a jogi karon. Szakmai érdeklődésem és tudományos-ismeretterjesztő rendezvényekkel összefüggő tapasztalataim révén, 2016-ban sikerrel pályáztam az Antall József Tudásközpont győri irodavezetői tisztségére, amelyet 2016-tól két éven keresztül láttam el. Olyan előadásokat és pódiumbeszélgetéseket igyekeztem megszervezni, amelyekbe be lehetett vonni a Széchenyi István Egyetem oktatóit is, így az AJTK kül- és biztonságpolitikai főiránya mellett többek között az elektromobilitással vagy a negyedik ipari forradalommal összefüggő sikeres rendezvények is születhettek. 2016 azért is fontos év volt számomra, mert a Nemzetközi és Európai Jogi Tanszék mellett működő kutatóközpont, az Európa-tanulmányok Központ égisze alatt sikerrel pályáztunk az „EU Business Law” című oktatási-kutatói modul kidolgozására. A Jean Monnet-támogatás által lehetővé vált a két féléves angol nyelvű tantárgy felépítése, amelyet a jogi kar hallgatói mellett a beérkező Erasmus-hallgatók is felvehetnek, akik a szemeszterek követelményeinek teljesítését követően oklevelet kapnak. A projektnek köszönhetően a tudányszervező tevékenységünket is bővíteni tudtuk az „EU Business Law Forum” című, kétévente megrendezendő tematikus konferenciasorozat elindításával. Mint minden oktatói-kutatói életpályának, így az enyémmnek is meghatározó eseménye volt a doktori értekezésem megvédése, amelyért nemcsak témavezetőimnek, Lamm Vandának és Milassin Lászlónak, hanem tanszékünk valamennyi munkatársának köszönettel tartozom. Az egyetemi oktatói munka következő nagy állomása a habilitáció, amelynek témája még formálódik, de kiválasztásában segítségemre vannak azok a jogi kari és nemzetközi kutatási projektek, amelyeknek részese lehetek. Az egyetemi docensi kinevezésemet követően, 2021 szeptemberében új típusú feladatokkal néztem szembe. Smuk Péter dékán felkérésének eleget téve, elvállaltam az oktatási dékánhelyettesi tisztséget, amely révén immár kari vezetőként is segíthetem a győri jogi fakultás és az egyetem működését. ■

- I completed my university studies in the early days of the Győr Faculty of Law, between 2004 and 2009. Thus, as a student and then as a young lecturer, I was able to witness the challenging but exciting and successful process of it becoming an independent faculty and research institute. Its founders wanted to lay solid foundations by involving excellent Hungarian scholars of law and political sciences into the education of the faculty. As students, we benefitted greatly from all this, and through the high-quality work of the lecturers, everyone was able to find the field of law that they wanted to deal with more deeply in their compulsory research papers and, finally, in the preparation of their thesis. In my fourth year, I took an interest in international law and European Union law courses, so I worked on a thesis topic that was connected to both. My supervisor was Professor Vanda Lamm, who, after I had defended my thesis, asked me the question that seemed crucial to me later: do I want to pursue doctoral studies and join the work of the Department of International and European Law? I was only too happy to agree, and from September 2009 another learning process started for me, during which I tried to acquire and develop the teaching-research skills necessary for a university career. My research field was the exploration of the legal personality of the European Union, which was also related to those two areas of law and gained special relevance through the Treaty of Lisbon, which entered into force in December 2009. It was also a milestone for my professional advancement and personal life that, as a doctoral student, I was able to study for half a year at the Faculty of Law of Utrecht University as part of an Erasmus scholarship. Through my participation in master's courses, I was able to experience the high-quality Dutch educational culture, gather a large number of sources for my dissertation, and

my English language skills developed to such a level that I could later teach foreign language subjects at home. In addition, of course, I was able to learn not only about the everyday life of the host country - and the Benelux states - but also formed friendships with young people from different countries of Europe that still exist today. When I returned home, I tried to use the experience I had gained there in my teaching work as well.

It was also a milestone for my professional advancement and personal life that, as a doctoral student, I was able to study for half a year at the Faculty of Law of Utrecht University as part of an Erasmus scholarship.

The next significant milestone in my career was my participation in the doctoral internship programme of the Curia (Supreme Court) of Hungary. In doing so, I was able to gain first-hand experience of issues of the EU law's domestic application. As member of a research team of the Curia's young staff and interns, under the guidance of Judge András György Kovács, we worked on several topics that not only developed our legal thinking, but also contributed to the work of the main Hungarian judicial forum. I have been involved in the educational work of the Department of International and European Law since I was a PhD student. I primarily teach subjects in European Union law and private international law. This activity is not limited to the courses of the Faculty of Law, as I have been teaching classes for students of other faculties since the beginning of my career. Previously, I was involved in the introductory legal course, which we taught for students of engineering and economics. A new task was to take over the 'Introduction to EU Studies' course, which was then included in most of the engineering training curricula. Here, in addition to a basic explanation of the Union's functioning, I tried to incorporate knowledge that is relevant to training and

useful in everyday life. In recent years, my colleague, Balázs Horváthy, and I have taken an active role in the International Relations programme of the Apáczai Csere János Faculty, through the teaching of subjects related to EU law and the law of international economic relations in Hungarian and English. Getting to know the international students of the latter courses is a valuable experience for us, both professionally and culturally.

bility or the Fourth Industrial Revolution could take place. 2016 was also an important year for me because, under the aegis of the Centre for European Studies, a research centre at the Department of International and European Law, we successfully applied for the elaboration of the education-research module titled "EU Business Law". The Jean Monnet grant has made it possible to build a two-semester English-language course that

can be taken not only by law students but also by incoming Erasmus students who receive a certificate after completing the semesters. Thanks to the project, we were also able to expand our science capacities by launching a biennial series of thematic conferences titled "EU Business Law Forum". As with all university careers, the defence of my dissertation was a defining moment, for which I am grateful not only to my supervisors, Vanda Lamm and László Milassin, but to all the colleagues of our department. The next important stage in my academic work is habilitation, the topic of which is still taking shape, but faculty-wide and international research projects I participate in might help my selection. Following my appointment as associate professor, I faced new types of assignments in September 2021. Fulfilling the request of Dean Péter Smuk, I assumed the office of Vice Dean for Education, through which I can now help the functioning of both the Faculty of Law and the university in a higher faculty position. ■

SZÉCHENYI 230

HIDAK ÉS DÍJAZOTTAK

A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM ÉS AZ UNIVERSITAS-GYŐR ALAPÍTVÁNY ALKOTÓI PÁLYÁZATOT HIRDETETT EZ ÉV ÁPRILISÁBAN AZ INTÉZMÉNY NÉVADÓJA, SZÉCHENYI ISTVÁN SZÜLETÉSÉNEK 230. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL A „LEGNAGYOBB MAGYAR” ÉLETMŰVÉNEK, SZELLEMISSÉGÉNEK MAI HATÁSAI RÓL. A PÁLYÁZATON A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM HALLGATÓI VEHETTEK RÉSZT. A PÁLYÁZAT ÖSSZEFOGLALÓ MEGJELENÍTŐJE A „HIDAK” KIFEJEZÉS VOLT. AZ EGYETEM TEKINTÉLYES OKTATÓI RÉSZVÉTELÉVEL MEGSZERVEZETT ZSÚRI A BÍRÁLAT SORÁN KÉT DÍJAT ADOMÁNYOZOTT, S EGY PÁLYAMŰ MEGJELENTETÉSÉRŐL DÖNTÖTT.

SZÖVEG: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN | FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Az ünnepélyes eredményhirdetést a győri egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar Deák-termében tartották a pályázat meghirdetői. Ezzel is jelezték, hogy a legtöbb eredményes pályázó a jogász szakon tanul. A pályázó hallgatók az eseményen elmondták személyes motivációjukat a „legnagyobb magyar” életművéről, a tanulmányaikhoz kapcsolódó pályázati törekvéseikről.

Dr. Baranyi Péter Zoltán rektor köszöntőjében a szakon belüli és a szakon kívüli tanulmányok, a tehetségműhelyek, az ismeretszerzés együttes szerepét hangsúlyozta. A díjakat dr. Baranyi Péter Zoltán rektor, dr. Dóka Ottó professzor, a zsűri elnöke és Tóth Eszter, az Universitas-Győr Alapítvány kuratóriumi titkára adta át.

Minden sikeres pályázó átvehette dr. Honvári János: „Akadémia–Főiskola–Egyetem” és Winkler Csaba: „Egyete-

mi éveink” című tanulmánykötetét, s hozzá egy évre szóló Széchenyi Alumni Magazin előfizetést is kaptak a hallgatók. Dr. Dézsi Csaba András, Győr Megyei Jogú Város polgármestere a díjazottaknak egy-egy kötetet adományozott a 750. jubileumi év könyvéből. A zsűri egy első és egy harmadik díjat adományozott. Az értékelések alapján – a 100 ezer forintos pályadíjjal járó – első díjas Hontvári Tamás jogász szakos hallgató „A büntetőjogi reform kérdése Széchenyi Stádium című művében” esszéje lett. A pályázó jogi tanulmányaihoz és Széchenyi István tevékenységéhez kapcsolódó, eddig kevésbé feldolgozott témát választott. A zsűri szerint világos, logikus megközelítésű, jó szakirodalmi háttérrel jelzi a pályamű értékét. A harmadik díjat – és az azzal járó 50 ezer forintot – Mátyás Alexa gazdálkodási és menedzsment szakos hallgató érdemelte ki „A Révfalui híd éjszakai

fényben” című fotójával. (A díjazott pályamű magazinunk címlapját díszíti.) A zsűri megítélése szerint a kép szép, jól komponált alkotás. Az egyetem környékének látványos, esztétikailag is értékelhető, az épített környezetet történetileg és formai megoldásaival is jelző, a hidat használók hangulatát befolyásoló látványosság jelenik meg a fotón.

A két díjazott a Műhely című kulturális folyóirat számaiból összeállított csomaggal is gazdagodott. A zsűri támogatja azt is, hogy Nagy Benczeyné Pál Edit zongoratanár szakos hallgató a 75 éve indult, majd – egy nagyon sikeres integrációt követően – immár negyedszázada a Széchenyi István Egyetem karaként működő győri felsőfokú zeneművészeti képzésről írt értékes tanulmánya az Universitas-Győr Non-profit Kft. kiadásában, könyvben is megjelenjen. ▀

Úgy tartom, hogy egy embernek több oldala is lehet. Van a hétköznapi életben maximális eredményre törekvő egyén, aki szigorú önmagával szemben, illetve az a személy, aki a művészetben leli kikapcsolódását és engedi szabadon kreativitását. Esetemben a két fő vonal a gazdaságtudományok és a fotózás. Nagymamán, egy Komárom melletti községben nőttem fel. Tanulmányaimat a komáromi Széchenyi István Közgazdasági és Informatikai Szakgimnáziumban végeztem, közgazdaság szakirányon. A Széchenyi István Egyetem gazdálkodási és menedzsment felsőoktatási szakképzésén végeztem ez év júliusában, szeptembertől pedig alapképzésen, szintén ezen a szakon folytattam egyetemi tanulmányaimat.

A gazdasági irány kiválasztásában határozott voltam. Abban is, hogy a Széchenyi István Egyetemet választottam. Hogy miért? Szerintem könnyebb lenne felsorolni, hogy miért nem? Véleményem szerint az egyetem színvonalas oktatást és rengeteg lehetőséget kínál. Győr városa szintén csábító, az egyetem és a város harmonizál egymással.

A fotózás közel 5 éve érdekel. A tavaszi virágok megörökítése volt az első lépés, amikor ráésszeltem, hogy a fotózás mennyire megindít bennem valamit. Azóta bármit lefényképezek, amit különlegesnek találok. Eddigi benyújtott pályázataim közül a Széchenyi István születésének 230. évfordulója alkalmából hirdetett „Hidak” témájú alapítványi pályázaton értem el legnagyobb sikeremet. „A Révfalui híd éjszakai fényben” című kép főként érzelmi szempontok alapján készült, ezért is neveztem ezzel az alkotással. Akárhányszor látom a hidat az esti órákban, mindig megcsodálom szépségét, igazán meghitt hangulatot ad a városközpontnak.

Szeretek olyan képeket készíteni, melyek kicsit más szemszögből közelítik meg a mások által már oly sokszor látott környezetet. ▀

(Mátyás Alexa)

A BÜNTETŐJOGI REFORM KÉRDÉSE SZÉCHENYI STÁDIUM CÍMŰ MŰVÉBEN

Pályamunkámban gróf Széchenyi István büntetőjogi nézeteit ismertettem, a reformkori büntetőjogi kodifikáció tükrében. Tanulmányomban elsősorban Széchenyi Stádium című művére fókuszáltam, hiszen Széchenyi István ebben a műben foglalkozott behatóan a büntetőjogi reform kérdésével. Széchenyi ide vonatkozó nézetei viszonylag szétszórva jelennek meg a műben, így feladatom volt ezek összegyűjtése és rendszerbe szedése. Széchenyi István a büntetőjoggal csak annyiban foglalkozott, amennyiben az illeszkedett a magyar nemzet felemelésével és a magyar rendi társadalom polgári átalakításával kapcsolatos törekvéseihez. Így mikor a Stádiumban napirendre tűzte a büntetőjog gyökeres reformját, azt elsősorban nem jogászai szempontból tette, hanem, mint az általa megindított alkotmányos és politikai reform egy részletkérdéseként. A reformkor jogpolitikai törekvéseinek egyik fő programpontja a büntetőtörvény megalkotása volt. A felvilágosodás és a nyugati első modern büntetőjogi kódexek hatására Magyarországon az 1820-as évek második felében már aktív munka folyt a büntetőjog nyugati mintára történő modernizációja terén. Jogrendszerünk elmaradottsága ezen a ponton volt leginkább szembeötlő. A feladat a büntetőjog területén egyértelmű volt: olyan törvényt kellett létrehozni, amely a magyar büntetőjog sajátosságaira való tekintettel, a modern európai büntetőjogi kodifikációs termékekkel egy színvonalon szabályozza a büntetőjog rendszerét. 1829-re pedig már elkészült az első tervezet is. Így mikor 1832-ben a Stádiumban Széchenyi felvetette a büntetőjogi kodifikáció kérdéskörét, már egy folyamatban lévő reformmozgalomhoz csatlakozott. Mégis, mikor a gróf egy külön fejezetben követelte a kodifikációt, nagyságához mérten egyszersmind a büntetőjogi kodifikáció „apostolává” lépett elő. És bár gondolatai nem jelentettek igazi nóvumot a büntetőjog tudományában, a büntetőjog modernizációjának számos fontos eleme először nála szerveződött egy programba. Így Széchenyi István, ha közvetve is, de óriási hatást gyakorolt a reformmozgalomra. Széchenyi büntetőjogi reformmal kapcsolatos első és legfontosabb követelménye a törvény előtti egyenlőség elve volt. A gróf mindenkit (beleértve a nemeseket is) a kodifikált írott jog hatalma alá kívánt rendelni. Széchenyi ezzel nem mászt követelt, mint a büntetőjog új alapokra helyezését a törvényhez-kötöttség kritériumának megfelelően. Továbbá, Széchenyi István ragaszkodása a „szórul szóra magyarázott törvény” alapján való ítékezéshez aláhúzza azt a jelentőséget, amelyet a gróf a jogszabályok

pontos értelmezésének tulajdonított. A büntetőjogi normák világosságát, közérthetőségét és pontos magyarázatát alapvető követelményekként fogalmazta meg a kodifikációval szemben. A törvény előtti egyenlőség érvényesülésének elengedhetetlen feltételeként tekintett az ítélszékek procedúrájának „lehető legrövidebb időre” történő szorítására. A tárgyalások rövidege mellett külön pontban követelte, hogy az ítéleteket nyilvánosan hirdessék ki. Széchenyi művével tehát gyakorlatilag már 1832-ben lefektette a büntetőjogi reform számos fontos alapelvét: a törvény előtti egyenlőséget, a bűnök és büntetések pontos törvényi rögzítését, a világos tényállások használatát, az önkényeskedés kizárását a bírói eljárásban, az eljárások nyilvánosságát és gyorsaságát. Széchenyi ezzel olyan fundamentumot rakott le, amelyre nagyban építhettek a későbbi reformkori kodifikációs törekvések is. A Széchenyi István által rögzített elvek tükröződnek vissza az országgyűlés 1843. évi büntető törvénykönyv-tervezetében is. Ez a tervezet már teljes mértékben a törvény előtti egyenlőség szellemében íródott. Semmilyen tekintetben nem tett különbséget a nemesek és nem nemesek között. A plánum többek között rögzítette a mindenkit megillető személyes szabadság garanciáit, pontos fogalmakkal és világos tényállásokkal operált, miként azt Széchenyi megkövetelte. Az 1840-es évek elejére a reformmozgalom sok tekintetben meghaladta Széchenyi nézeteit, aki túl gyorsnak találta az átalakulást például a halálbüntetés és a testi fenyítések eltörlését vagy a börtönrendszer reformját illetően. Széchenyi István vezető szerepét a büntetőjog terén átvették olyan egyéniségek, mint például Deák Ferenc, Szalay László vagy Szemere Bertalan. Ők valószínűleg meg a büntetőjog egész területén Széchenyi legfontosabb elgondolását, a törvény előtti egyenlőséget, elővetítve a polgári átalakulást és a jogegyenlőtlenség intézményeinek felszámolását a büntetőjog terén. Bár az 1843. évi tervezet nem emelkedett törvényerőre, de hatása fellelhető az 1848-as áprilisi törvényekben is. Végezetül bátran megállapíthatjuk, hogy bár Széchenyi egyes nézeteit meghaladta az idő, az általa proponált garanciális alapelvek túlmutatnak a reformkor eszmei világán, és újra időszerűvé váltak a polgári értékek újjáéledésével a rendszerváltás utáni Magyarországon. Így Széchenyi István gondolataival csaknem két évszázad távlatából is érdemes megismerkednünk. ■

Az egyetemen másodéves jogász-hallgató vagyok. Középiskolai tanulmányaimat a Baross Gábor Két Tanítási Nyelvű Közgazdasági Technikumban végeztem. 2015-ben érettségiztem. Ezt követően Angliában folytattam a tanulmányaimat, ahol a University of Warwick egyetemen szereztem BA diplomát politológia, bölcsész és közgazdász szakos hallgatóként. Az egyetem utolsó évében többek között elnyertem a Vizsgáztatók Díját, valamint jelöltek az egyetem Kiemelkedő Közösségi Munka Díjára is. Ezután még két évet dolgoztam az egyetemen kutatási pályázatokért és szerződésekért felelős titkárként. 2020 őszén hazaköltöztem, hogy jogászhallgatóként megkezdjem tanulmányaimat a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Karán. Széchenyi István egy visszatérő személyiség az életemben, akire példaképként tekintek. Tinédzserkoromban Széchenyiben az utazó világpolgár és a gazdaságilag fejlettebb Nyugatról értékeket meghonosító személy ragadt magával. Húszas éveim elején pedig a magyarságról alkotott nézetei voltak nagy hatással rám. Ezért, mikor megláttam az egyetem és az Universitas-Győr Alapítvány pályázati kiírását Széchenyi születése 230. évfordulójának alkalmából, rögtön magaménak éreztem a kiírást. Pályamunkámban ezúttal jogászai szempontból kívántam szemügyre venni Széchenyi munkásságát. A gróf büntetőjogról alkotott nézeteinek ismertetésével, Széchenyi életének egy kevésbé ismert részét kívántam bemutatni. ▀

(Hontvári Tamás)

2001. DECEMBER 11.

PARLAMENTI DÖNTÉS A GYŐRI EGYETEM MEGALAPÍTÁSÁRÓL

A GYŐRI EGYETEM GONDOLATA DR. KAUTZ GUSZTÁVTÓL DR. SZEKERES TAMÁS NAGYRA TÖRŐ TERVEINEK MEGFOGALMAZÁSÁN ÉS MEGALAPOZÁSÁN KERESZTÜL ÁTÍVELŐ, HOSSZÚ FOLYAMAT. 2001. DECEMBER 11-ÉN, EGY KEDDI NAP DÉLUTÁNJÁN A MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS ZÁRÓSZAVAZÁSÁN AZ ÁLOM BETELJESÜLT, MERT A KORMÁNPÁRTOK ÉS AZ ELLENZÉKI PÁRTOK IS EGYÖNTETŰEN TÁMOGATTÁK A GYŐRI SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM MEGVALÓSULÁSÁT.

SZÖVEG: WINKLER CSABA | FOTÓ: MATUSZ KÁROLY

1878-ban dr. Kautz Gusztáv, a Győri Jogakadémia akkori rektora volt az egyik szervezője és jeles személyisége az első győri egyetemi tervnek. A jogakadémiai rektor tanulmányt készített a jövő győri egyetem létesítéséről. A kultuszminisztérium közel harminc évig nem foglalkozott a kérdéssel, így az ország nyugati területére tervezett egyetem helyszíne Győr helyett 1912-ben Pozsony lett. 1921-ben, az első trianoni döntés utáni nehéz helyzetben Győr váro-

sa helyett az áttelepítendő pozsonyi egyetem a Kisalföld központja helyett Pécsre került. A múlt század közepén a politika több felsőoktatás-fejlesztési terv helyszínéül jelölte meg Győrt. 1951. augusztus 29-i dátummal jelent meg – mindenféle következmény nélkül – a Magyar Dolgozók Pártjának határozata a Győrben létesítendő Könnyűipari Műszaki Egyetemről. 1963-ban a Népköztársaság Elnöki Tanácsa 5. számú törvényerejű rendelete a Győri Műszaki

Egyetem létesítéséről szól. „Az egyetem telepítésének megvalósítása Győr város fejlesztésének olyan lehetőséget ad, mely végeredményben alapot szolgál arra, hogy a város az ország egyik legjelentősebb regionális központjává váljék” – olvasható a Magyar Közlöny az évi 18. számában. 1963. szeptember 27-én ki is jelölték a győri Közlekedési és Távközlési Egyetem helyét, ez a győri Püspökerdő volt. Az 1966. július 17-én kiadott kormányhatározat szerint Győrben is létesül műszaki

„A kedvező kormánydöntés után, 2001 őszén a parlamenti bizottságok is egyöntetűen támogatták a győri egyetem megalapítását. **A győri Széchenyi István Egyetem megalapításának 123 éve megfogalmazott álmáról 2001. december 11-én döntöttek a képviselők** – közel száz széchenyis kolléga és hallgató előtt, akik jelen voltak a Parlament ülésén.

főiskola, ennek alapján a győri egyetem ügye lekerült a napirendről.

Az Universitas-Győr Alapítvány széles körű győri, térségi és szakmai támogatással 1990-ben alakult. Tevékenységének célja a Széchenyi István Főiskola bázisán megvalósuló győri egyetem tudományos hátterének megteremtése, a nagyra törő tervek menedzselése.

A Széchenyi István Főiskola oktatási és tudományos munkájának, minőségi fejlődésének elismerése volt a Magyar Országgyűlés 1999. május 4-i döntése. A képviselők a felsőoktatási intézményhálózat átalakításáról és a felsőoktatásról szóló törvényjavaslatról határoztak. A 90 százalékos támogatással elfogadott előterjesztés szerint: „A Széchenyi István Főiskola, amennyiben 2002. június 30-ig teljesíti a felsőoktatási törvényben előírt követelményeket, Széchenyi István Egyetemenként működhet tovább”. Az indoklás szerint „a Széchenyi István Főiskola több éve megkezdett egyetemfejlesztési folyamatát a törvény elismeri és ezzel is támogatja – az akkreditációs feltételek teljesítését követően – a győri egyetem létrejöttét.”

A törvényben megfogalmazott feltételeket – a Magyar Akkreditációs Bizottság értékelése szerint – 2001 közepéig a Széchenyi István Főiskola teljesítette. Az Oktatási Minisztérium ezt követően egy előterjesztésben kezdeményezte a kormány állásfoglalását. A kedvező kormánydöntés után, 2001 őszén a parlamenti bizottságok is egyöntetűen támogatták a győri egyetem megalapítását. A győri Széchenyi István Egyetem megalapításának 123 éve megfogalmazott álmáról 2001. december 11-én döntöttek a képviselők – közel száz széchenyis kolléga és hallgató előtt, akik jelen voltak a Parlament ülésén.

A győri közfelfogásban sok-sok évtizedig élt a történet az egyetem táblát a hóna alatt ide hozó emberről, aki majd felszereli a győri egyetemet jelző felirattal. A valóság nehezebb és prózaibb lett. A Magyar Akkreditációs Bizottság, a szakmai és tudományos testületek szigorú szemmel megvizsgálták az intézmény működését, térségi beágyazottságát, eredményeit. Nem a táblát hozó ember, hanem a koncepciózus, értékes munka jelentették a Széchenyi István Egyetem megalapítását támogató döntések alapját. ▀

300 OLDAL, 300 FOTÓ

GYŐR, AZ IPARVÁROS

HONVÁRI JÁNOS SZERKESZTÉSÉBEN MEGJELENT
AZ „IPARVÁROS – GYŐR IPARÁNAK TÖRTÉNETE
A KEZDETEKTŐL NAPJAINKIG” CÍMŰ KÖNYV
– 300 OLDALON 300 FOTÓVAL.

SZÖVEG: HOMOR PÉTER

Győr várossá válásának 750 éves évfordulója alkalmából kiadott könyvsorozat „Iparváros – Győr iparának története a kezdetektől napjainkig” című kötete 2021 novemberében jelent meg. Győr Megyei Jogú Város Önkormányzata megbízásából a Győri Ipartörténeti Alapítvány közreműködésével megjelent könyvet a Győr+ Média Zrt. adta ki. A nagyközönség számára a Győri Könyvszalonnán mutatták be. Szerkesztője Honvári János, a Széchenyi István Egyetem professor emeritusa, a XX. századi gazdaságtörténet, Győr és térsége, a helyi ipar történetének kiváló ismerője, a Győri Ipartörténeti Alapítvány kuratóriumi tagja. Nevéhez fűződik a Széchenyi István Egyetem alapításának 50. évfordulója alkalmából megjelent „Akadémia – főiskola – egyetem” című kötet. A győri felsőoktatás történetét átfogó munka fontos alapműve a hazai egyetemtörténeti szakirodalomnak.

A város ipartörténetének kezdeteit az írott források fellelhetősége jelenti: az első fejezetben Nemesné Matus Zsanett muzeológus a győri céhek történetét dolgozta fel a XVI. századtól 1872-ig. A második fejezetben Szulovszky János történész segítségével a kisipar további fejlődését követhetjük nyomon az első világháború végéig. Honvári János munkája a győri gyáripár nagy korszakának két fejezete: a XIX. századtól a Nagy Háború lezárásáig, majd 1918-tól 1945-ig. A szintén Honvári János által jegyzett 1945–1990 közötti ipartörténeti részt fogják közzé Germuska Pál, a Magyar Nemzeti Levéltár történészének a második világháború alatti katonaijármű-gyártásról szóló, illetve a világhégést követő győri hadianyaggyártást bemutató fejezetei. A kilencedik fejezetben Nagy István fényképész, helytörténeti kutató a kisipar 1945 utáni történetét foglalja össze. A kötetet Győr iparának fejlődését 1990-től napjainkig bemutató rész zárja le, melynek szerzője Rechnitzer János, szintén a Széchenyi István Egyetem professor emeritusa.

Győr ipara jelentős volt a dualizmus korában, a két világháború között, a szocializmus korszaka alatt, és jelentős maradt napjainkig. Az ipar súlyának másfél százados folytonossága majdhogynem példa nélküli a hazai városok történetében. A szeszgyár, a Cardo bútorgyár, a Graboplast és a kötöttkesztyű-gyár ma is ott üzemel, ahol megalapították azokat, a Rába Járműipari Holding az 1896-ban alapított Magyar Waggon- és Gépgyár utódként szintén az állandóságot képviseli. 1989 után a hazai ipart ért negatív hatások országszerte a korábbi iparvárosok eljelentéktelenedését, egy-egy városban a nagyipar szinte teljes megszűnését okozták. Az elmúlt harminc évben Győr iparának szerkezete is átalakult, de a szektor szerepe fontos maradt, jelentős részben a megnyíló határokon betelepülő külföldi cégeknek köszönhetően. A kötet emellett a kézműipar és a kisipar történetét is feldolgozza, beleértve a XX. századot is, amikor már kevésbé hangsúlyos a szerepe, de hagyományait máig őrizve gazdagítja a város ipari örökségét.

A győri ipar, a legtöbb fontos gyár történetét megírták már, jellemzően valamilyen évfordulóhoz kapcsolódóan. Mitől más ez a nívós szerzőgárda által összeállított munka? A kötet elsőként vállalkozott arra, hogy Győr ipartörténetét, annak összefoglalásán túl hazánk és Európa gazdaságtörténetébe is elhelyezze. A külföldi tőke szerepe is végigvonul a könyvön: nincs olyan ipartörténeti fordulópont, ahol a külföldi befektetők jelen nem lettek volna. A szép kiállítású könyv nagy értékét adja, hogy a szerkesztők törekedtek nem publikált, vagy kevésbé ismert illusztrációk közlésére. Más gyűjtemények mellett Matusz Károly fotóhagyatékának a Széchenyi István Egyetem Egyetemi Könyvtár és Levéltárában őrzött részéből is válogattak. A könyvben közzélt fényképeken feltűnik többek között az 1902-es gyártású, Amszterdamban ma is közlekedő villamos, a Győrben gyártott Messerschmitt vadászpilóta, valamint a Rába járműcsalád. Az ipari épületekről, a gyártási folyamatokról készült felvételek mellett a gyárak tulajdonosairól, vezetőiről, munkásairól közzélt képeken túl, korabeli dokumentumok – hírlapcikkek, hirdetések, ügyviteli dokumentumok reprodukciói – is színesítik a szöveget.

A Széchenyi Alumni Magazin hasábjain érdemes kiemelni, hogy a Széchenyi István Egyetem az ipar és az innováció jelentős helyi tudásközpontja, a műszaki és gazdasági szakemberek utánpótlásának fontos bázisa. Az egyetemet fenntartó Széchenyi István Egyetemért Alapítvány az idei évtől a Rába Járműipari Holding résztulajdonosa is. Az egyetemen már folynak témába vágó kutatások, és a Rába vállalat részéről is ismertek a tervek, amelyek révén a könyvben két rövid fejezettel szereplő hadiipar ismét jelentős tényezővé válhat a városban. Az egyetem az egykori kekszgyár területén Tudományos és Innovációs Parkot épít. A megvalósuló projekt a helyi ipar és a vállalkozások tudásbázisát, a tudományos kutatásokkal kialakított ipari kapcsolatok intenzitását növeli majd. Az ikonikus kocka alakú raktárépület újratervezése szimbolikusan a gazdag ipartörténeti múltat köti össze a reményteljes jövővel. ■

KITÜNTETÉSEK

Dr. Pintér József, a Műszaki Tudományi Kar ny. kari koordinátora, ny. főiskolai docens a Practing gyakorlatorientált mérnökképzés szakmai tartalmának egyik, társdolgozójaként, megvalósítójaként, a mechatronikai alap- és mesterszakok indításában végzett meghatározó tevékenységéért, a gépipari mérnök-asszisztens képzés esztorgomi (Géza Fejedelem Középiskola) és győri (Jedlik Ányos Gépipari és Informatikai Középiskola) programjának, oktatási dokumentumainak elkészítéséért, az oktatás eredményes, folyamatos szervezéséért „Megyei Prima-díj a tudomány kategóriában” elismerést vett át a Gyáripárosok Országos Szövetsége és a Vállalkozók Országos Szövetsége megyei szervezeteitől.

A Három Királyfi, Három Királylány Mozgalom ötödik éve ítéli oda a Kopp-Skrabski-díjat, amellyel azokat a személyeket jutalmazza, akik az egészséges társadalom, a támogató közösségek létrejöttéért, a családbarát szemlélet népszerűsítéséért dolgoznak. A díj ez évi kitüntetettje tudomány kategóriában dr. Pongrácz Attila, az Apáczai Csere János Kar dékánja, aki életének középpontjában az oktatás, a tudomány és a család áll. Szakmai, tudományos tevékenységében, közösségi szerepvállalásában és magánéletében is elhivatott családpárti. Feleségével hat gyermeket nevelnek.

Az idei évben az Országos Könyvtári Napok keretében adták át a 2020-as év Kisalföldi Könyvtáros-díjat. A Kisalföldi Könyvtárosok és Könyvtárok Egyesülete a Széchenyi István Egyetem Egyetemi Könyvtár és Levéltár munkatársát, Nagy Mária könyvtáros eredményes munkáját ismerte el. A kitüntetett szaktájékoztató könyvtáros és a Magyar Tudományos Művek Tára (MTMT) szakreferense.

GYŐRBŐL VÁLT SZAKTEKINTÉLLYÉ

AN EXPERT FROM GYŐR

EGY „DEFORMÁLT” EMBER FORMÁI

SHAPES OF A „DEFORMED” MAN

AZ AUTÓBUSZOK FORMATERVEZÉSÉBEN NEMZETKÖZI (EL)ISMERTSÉGET ELÉRŐ ŐRSI FERENC ÚGY VÉLI, HOGY KARRIERJÉNEK ALAKULÁSÁT LEGALÁBB 50 SZÁZALÉKBAN A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEM JOGELŐD INTÉZETÉNEK KÖSZÖNHETI, AHOL 1981-BEN JÁRMŰGYÁRTÁSI SZAKIRÁNYBAN SZERZETT DIPLOMÁT. A GYŐRI FŐISKOLAI ÉVEK RENDKÍVÜL ALAPOS MŰSZAKI TUDÁST BIZTOSÍTOTTAK SZÁMÁRA, MELYRE SZÜKSÉGE IS VOLT AHHOZ, HOGY A GYEREKKORI ÁLMÁT SZINTE A LEGTELJESEBB MÉRTÉKBEN MEGVALÓSÍTSA.

SZÖVEG/TEXT: BAUDENTISZTL FERENC | FORDÍTÁS/TRANSLATED BY: KIVIHARJU-TURI ADÉL

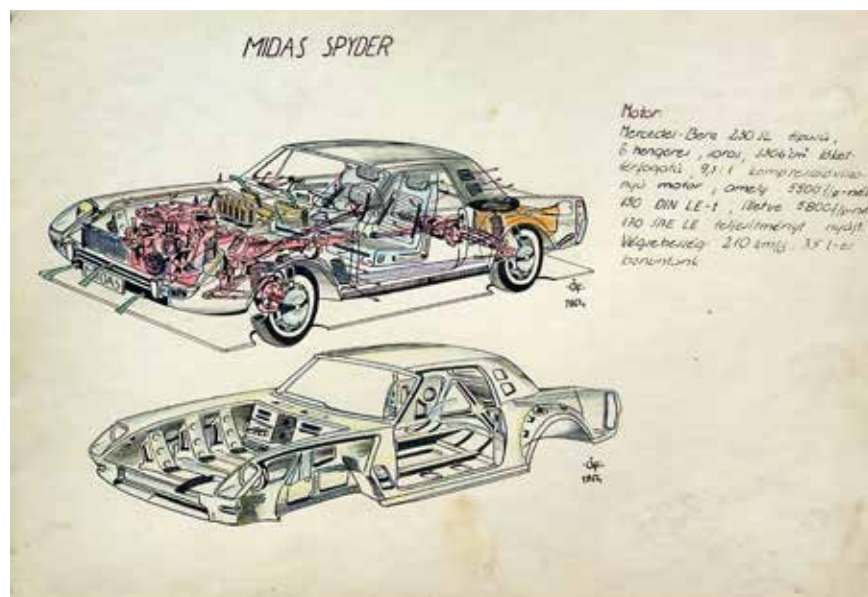
ŐRSI FERENC WHO HAS ACHIEVED INTERNATIONAL RECOGNITION IN THE DESIGN OF BUSES BELIEVES THAT AT LEAST 50% OF HIS CAREER WAS INFLUENCED BY HIS FORMER SCHOOL THE PREDECESSOR OF SZÉCHENYI ISTVÁN UNIVERSITY, FROM WHERE HE GRADUATED IN 1981 SPECIALISED IN VEHICLE ENGINEERING. DURING HIS UNIVERSITY YEARS HE RECEIVED A THOROUGH TECHNICAL KNOWLEDGE WHICH ENABLED HIM TO FULFIL HIS CHILDHOOD DREAMS.

SE ERDÉSZET, SE AKT Cegléden született, s ott is élt 4 éves koráig, szülei válásáig. Majd Sárospatakra költözött, ahol a nevelőapja bírósági elnökként tevékenykedett. – Szigorú és következetes emberként a nevelésem is hasonló szellemben folytatta, így váltam maximalistává, annak minden előnyével és hátrányával – idézi fel gyermekkorát Őrsi Ferenc a szabadbattyáni családi ház nappalijában. – Azt persze nem volt könnyű elfogadnom, hogy egy négyes osztályzatért szidást kaptam, míg az iskolai padtársam egy kettesért Doga-órát. Az azonban elvitathatatlan, hogy 5 éves koromban már folyékonyan olvastam. Amíg édesanyám egyedül volt, a nagymamánál nevelkedtem, ahol a Tolnai Világlexikona volt nekem a mesekönyv. Azt lapozgatva nem csupán a betűkkel kerültem egyre jobb barátságba, de abból szívesen rajzolgattam is. Később aztán egyre több autótérkép került ki a kezeim közül, amely végeredményben a műszaki érdeklődésem is bizonyította. Ennek a továbbtanulásnál lett kiemelt jelentősége. A gyermekkoromat ugyanis párhuzamos kettősségben töltöttem, hiszen a formatervezés és rajzolás mellett a természet iránti érdeklődés is erősen motivált, ezért aztán nagyon szerettem volna erdész lenni. A szüleim azonban úgy vélték, hogy a „20 hektáros magyarországi akácerdőre” nem lehet jövőt alapozni, ezért inkább a gépészeti technikumba tanácsoltak. Jellemző, hogy abból az időszakból Áron Nagy Lajos kétszeres Munkácsy Mihály-díjas magyar festő nevét emelném ki, aki műszaki rajzot oktatott. Rajta kívül Ballagó Imre neves fehérvári festőművészt említeném, s az általa tartott feledhetetlen szakköröket. A székesfehérvári középiskolából az Ikarushoz vezetett az útja, ahol kezdetben gépészmérnökként, műszaki rajzolóként számítottak

munkájára. Azt azonban szinte azonnal jelezték számára, hogy ha szeretne a pályafutásában előrelépni, ahhoz bizony tovább kell tanulnia. Javasolták számára például az Iparművészeti Főiskolát. – A kéthetes felvételi eljárás második szakaszára azonban már nem hívtak be, melyet komoly csalódásként éltem meg. A második héten ugyanis már nem tárgyakat kellett volna rajzolni, hanem aktokat – meséli nevetve. – Érdekes, hogy miután az Ikarus-midibusz tervezéséért Ipari Formatervezési Nívódíjat kaptam, előadóként meghívtak a főiskolára, így mégiscsak bejutottam az intézmény falai közé. Az első nívódíjat még három követte: 1985-ben, 1986-ban és 1987-ben. Ezek közül talán a 300-as család formatervére adott a legkedvesebb.

GYŐR LETT A HELYES IRÁNY Utólag visszagondolva, egyáltalán nem bánta meg, hogy így alakult, mivel ezzel Győr felé vette az irányt. A műegyetemnek nem volt járműgyártásra fókuszáló kara, ezért került egyértelműen a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola a középpontba. – Nehezen szántam rá magam a továbbtanulásra, s nem is volt egyszerű munka mellett tanulni, de végeredményben szinte mindent a győri éveknél köszönhetek. Valamennyi tantárgy adott egyfajta látásmódot, a műszaki tudással pedig egyértelműen ott végeztem fel magam. Négy évtized távlatából egyértelműen kijelenthetem, hogy műszaki ismeretek nélkül elvégeztem volna. Az autodidakta módon elsajátított, majd fejlesztett

13 évesen, 1964-ben született ez a terv • I was 13 in my age when I made this design in 1964

tapasztalat, az Ikarusnál addig elsajátított ismeretanyag. Még abból is tanultam, amikor a megöregedett pauszokról kellett átmásolni a műszaki rajzokat. A buszok vázszerkezetéről a vizuális memóriámnak köszönhetően így szinte mindent megtanultam. Emlékszem, hogy a főiskolán ábrázoló geometriából az egyik feladatot úgy oldottam meg, amire az oktatók nem is gondoltak. Jó voltam matematikából is, de a mechanikai „vérfürdőből” is kimaradtam. Mintegy negyvenen kezdtük el a tankörben a tanulmányokat, ebből nagyjából harmincan le is diplomáztunk, viszont rajtam kívül csak egy végzős maradt a szakmában.

AFFÉRTÓL AFFÉRIG Az Ikarusnál még a főiskolai időszak alatt formatervezővé nevezték ki, majd 1982-től vezető formatervezőként dolgozott tovább. Ekkor kapta feladatául a 300-as buszcsalád formatervezését. Az egész életére kiható munka úródeszkát jelentett a fiatal szakember számára. – Az igazsághoz hozzátartozik, hogy azért juthattam ehhez a fantasztikus lehetőséghez, mert az Ikarus – általam is istenített – vezető formatervezőjének kapcsolata megromlott a cégvezetéssel, mivel a 200-as buszcsalád megvalósítói közül rajta kívül mindenki kapott elismerést. Okkal sértődött meg. Persze, sajnáltam a történeteket, de nekem ez az affér nyitott egy új kaput...

Őrsi Ferenc vezetésével 1982-ben kezdtek tervezni az új buszcsalád formatervét, amely az 1985-ös frankfurti nemzetközi kiállításon óriási feltűnést keltett. Addig arra még nem volt példa, hogy az Ikarus standján az összes nagy járműgyár vezetése tiszteletét tegye. A jármű és annak premierje a vezető formatervezőnek is nevet hozott a nemzetközi piacon. Munkája iránti elhivatottságát az is jól példázta, hogy közben a budapesti műszaki egyetemen egy szemeszteren keresztül színdinamikát is tanult. – Nem gondoltam volna, hogy matematikailag is lehet színekombinációkat összeválogatni. Amit lehetett, azt persze igyekeztem megtanulni, az ízlést és a térlátást viszont nem lehet sehogy sem elsajátítani, az egyfajta „deformáció” – teszi hozzá mosolyogva, majd belekezd egy szépen induló, ám csúnyán záruló történetbe. – 1988 tavaszán az Ikarus megbízásából egyéves szerződéssel műszaki kiküldöttként a GM Egypt céghez kerültem, ahol Isuzu-alvárra építettek mikrobust. •••

„Nehezen szántam rá magam a továbbtanulásra, s nem is volt egyszerű munka mellett tanulni, de végeredményben szinte mindent a győri éveknek köszönhetek. **Valamennyi tantárgy adott egyfajta látásmódot, a műszaki tudással pedig egyértelműen ott vértéztem fel magam.** Négy évtized távlatából egyértelműen kijelenthetem, hogy műszaki ismeretek nélkül elvéreztem volna.

••• formatervezői tudással kombinálva azonban ez volt számomra a nyerő párosítás. A győri főiskolai évekből Pintér József, Galli Csaba és Márton Lászlóné nevét emeli külön is ki, majd megemlíti a már akkor is legendás Matróz éttermet, amely a tankör kedvelt bázisa volt. – Szépek az emlékek. Ma már csak mosolygok azon, hogy a munkásmozgalmat történetéből mindenkinek megajánlották az elégségest, de ez nekem nem volt elég, mert nem szerettem volna ilyen jeggyel elcsúfítani a leckeökönyvet. A tanulmányokban egyébként sokat segített a gyakorlati

••• A család is velem volt, a jármű nagy siker lett, iránytaxiként ezernél is több darabot értékesítettek. Ez az időszak remek iskolát jelentett számomra, mivel külföldön is megtanulhattam a rajztábla és a másik véglet között dolgozni, gyakorlatilag mindenért felelősséget vállalva. Fél évig minden tökéletesen működött, majd hirtelen visszarendeltek. Ritkaság volt, ha valaki nem tölthette ki a szerződését, így aztán meg is kezdődtek a találgatások, hogy mi is húzódnak meg a háttérben. Egyiptomban sem értették a történeteket. A hivatalos kommuniké szerint egy amerikai projekt érdekében hívtak vissza. Az érdeklődő újságíróknak én inkább a valóságot

” Sokan sokszor kérdezték tőlem, hogy miért Egyiptomban futottam be karriert, amikor erre nagy nyugati buszgyártóknál is képes lehettem volna. Erre mindig azt válaszoltam, hogy **ha egy kisebb csapatban rendszeresen játszhatok, s rendre gólokat szerzek, akkor nagyságrendileg hasonló pénzért miért üldögéljek egy nagy csapat kispadján, várva a becserélésre.** Biztos vagyok abban, hogy a Mercedesnél is tudtam volna érvényesülni, de nem tervezhettem volna 40–50 autóbust...

mondtam. Azt, hogy a legfőbb bűnöm minden bizonnyal az lehetett, hogy az Ikarus-buszok összeszerelését egy másik egyiptomi cégnél, a Ghabbour-Brothers Egyipt-nél felügyelő

magyar vezető meg volt győződve arról, hogy meg akarom őt fűzni... Egy szó, mint száz, a történeteket nagyon mellre szívtam, hirtelen nem akartam a „nagy semmibe” ugrani, ezért egy

ideig a cégnél maradtam. Kirúgni pedig nem akartak, mert a munkámban továbbra sem volt hiba. Aztán a történetem ismét pozitív fordulatot vett, nem is akármilyen módon.

JÓKOR, JÓ HELYEN

Németországból érkezett megkezdés: elvállalna-e műszaki beosztást egy autóbust-karosszáló cégnél? Beadta szakmai önéletrajzát, mellékelte a munkáiról készített fotókat, majd várt türelmesen. Három hónapig nem történt semmi, majd arról értesítették, hogy három nap múlva legyen a Feriegyi repülőtéren. A célország Egyiptom – és a Ghabbour-Brothers! – A sors különös fintora volt, melyről eleinte azt hittem, hogy csak tréfa. De nem az volt. A cégtulajdonos fiatal, energikus unokaöccse volt az igazgató, akivel gyorsan megállapodtunk, így 1991 májusában ismét Egyiptomba költözhettem. Hat nagyon szép és sikeres esztendő töltem a vállalatnál, ahol egy új

autóbustcsalád kifejlesztése volt a feladatom. Terveztem ezen felül az egyik „szaudi” hercegnek egy tárgyalóbust, amely bár egyedinek készült, az akkori egyiptomi elnök, Hoszni Mubárak kérésére másolata is lett. Tovább is szívesen maradtam volna a cégnél, ám miután elhunyt a társaság elnöke, a családon belül örökösödési harc indult. Ilyen légkörben nyitott voltam a váltásra. Kapóra jött, hogy éppen akkor alakult meg az MCV-Mercedes-Egyipt, melyhez az első között csatlakozhattam. Jó időben jó helyen voltam, ennek köszönhetően ma is a munkatársa vagyok az időközben 6 és fél ezres dolgozói létszámmal üzemelő családi vállalkozásnak.

Képes lenne-e Mercedes-alvázakra és -gépészetre buszcsalád-karosszériát tervezni? Így szólt a „felvételi kérdés”, melyre Őrsi Ferenc hozzáállásából fakadóan és a tudására alapozva, természetesen igennel felelt. Miközben arra gondolt, hogy ezzel részben a nagy álma is valóra válhat: ha nem is a Mercedesnél, de mégis a Mercedes-szel dolgozhat. – Aztán mintha csak tovább folytatódott volna az álom.

Elsőként egy midibustot kellett terveznem, melyet a hannoveri kiállításon a Mercedes a saját standján mutatott be. Erre nagyon büszke voltam. Sokan sokszor kérdezték tőlem, hogy miért Egyiptomban futottam be karriert, amikor erre nagy nyugati buszgyártóknál is képes lehettem volna. Erre mindig azt válaszoltam, hogy ha egy kisebb csapatban rendszeresen játszhatok és rendre gólokat szerzek, akkor nagyságrendileg hasonló pénzért miért üldögéljek egy nagy csapat kispadján, várva a becserélésre. Biztos vagyok abban, hogy a Mercedesnél is tudtam volna érvényesülni, de nem tervezhettem volna 40–50 autóbust...

MEGVÉDTE A MUNKÁJA

A beilleszkedés egy másik országban sohasem egyszerű. Európánál Egyiptomba különösen nem – főként akkor, ha az adott cégnél egyedüli külföldiként próbál érvényesülni az ember. – Nekem mégis nagyon gyorsan sikerült. Egyrészt, mert pontosan tudtam, hogy csakis a munkám fog megvédeni, amelyre sohasem lehetett

panasz. Másrészt, hogy azzal is tisztában voltam: nem a tulajdonosnak kell bizonyítanom, hiszen ő tisztában van a képességeimmel, hanem a munkatársaknak, akiket igyekeztem mindig bevonni a munkába, így a sikert közösnek érezhették, engem pedig befogadtak. Az is gyorsan világossá vált, hogy ha udvarias vagy a kollégákkal, azt tízszeresen visszakapod, de azt is, ha lekezelően viselkedsz.

Őrsi Ferenc 2001-ben a hazatérés mellett döntött, mert szép lassan felémésztette az egyiptomi élet. Kairó 20 milliós embertömege, a főváros és a cégközpont közti 40 kilométeres út – a kétszer ötsávós sztráda ellenére is – két és fél órát igénybe vevő megtétele, azaz a napi 5 órás utazás, az utcai közlekedés stílusú vezetés arra ösztökélte, hogy távmunkában Magyarországról lássa el feladatát. A tulajdonossal hamar dűlőre jutott, így éves szinten elég volt az 5–6 alkalommal történő kiutazás. – Nagy szerencse, hogy pont 20 esztendeje döntöttem a hazatérés mellett, mert így ismerhettem meg a mostani feleségemet, Klárát. •••

Ikarus 300-as tervek előtt – 37 év után • Front of the Ikarus300 original design after 37 years

••• Aki aztán onnantól persze mindig velem tartott, ha Egyiptomba utaztam. Még arra is rávettem, hogy néha merüljön velem a Vörös-tengerben. 1991-ben ugyanis belekezdtem a búvárkodásba, amely a fotózás és a videózás mellett elsődleges hobbi-má vált. Manapság végre van időm, hogy ezekről a különleges utazásokról, kalandokról, a víz alatti világról készült több száz órnyi nyersanyagból rövid videofilmeket készítssek. Jó párat különböző televíziós csatornák is bemutattak, illetve egyszer a zsűri különdíját is elnyertem az Első Országos Víz Alatti Filmfesztiválon. Nagyon büszke vagyok arra, hogy amatőrként már túljutottam a 2070. merülésémen, s hogy a Csendes-, az Atlanti-,

SZINTE MINDEN TÖKÉLETESEN ALAKULT

az Indiai-óceánok, a Vörös-, az Andaman-, a Bali- és a Halmahera-tenger (Raja Ampat-Indonéz-Guinea) távoli térségeiben ugyanazokon a helyeken élhettem át azokat a víz alatti csodákat, melyeket egykoron Jacques-Yves Cousteau francia tengerkutató, felfedező, természettudós a filmjeiben bemutatott. Éveken keresztül írtam különböző magazinoknak a víz alatti élményeimről, a több tízezer fotómból válogatva az illusztrációt. Így a műszaki-formatervezői munkám mellett sikerült a természet csodái iránt érzett rajongásomat is megőrizni.

Egy külföldi karrier persze elképzelhetetlen idegen nyelv ismerete nélkül. Őrsi Ferenc már az Ikarusban benevezett a felkínált nyelvtanfolyamra, mivel kínosnak tartotta, hogy a nemzetközi tárgyalásokon keveset értett, s ezért aztán nem is nagyon tudott hozzászólni. – Ha annak idején nem tanulok angolul, nem így alakult volna az életem, s a szakmai tudásomat sem tudtam volna érvényesíteni. Ezzel kapcsolatban szeretném megosztani azt a jótanácsot, amit én is kaptam: hagyd a nyelvtant, próbáld megértetni magad, ha kell, akár többször is, máshogy megfogalmazva. Egyiptomban könnyítette a helyzetet, hogy az angol ott sem anyanyelv, így bőven belefért az akcentus – teszi hozzá, majd mosolyogva folytatja. – Arabul is próbáltam megtanulni, ám amikor megtudtam, hogy csak

a „h” betűt tucatszám módon ejtik és formálják, alábbhagyott a lelkesedésem. 50–100 arab kifejezést azért így is tudok, s ezzel a mai napig le tudom nyugózni az egyiptomiakat. Mondjuk, a mai napig kifejezés nem annyira helytálló, hiszen a koronavírus-járvány miatt sajnos nem mostanában jártunk Egyiptomban. Miközben a tévé képernyőjén peregnek a képek, melyet a látogatásunk tiszteletére rakott össze „kisfilmmé”, képbe kerülünk azzal is, hogy mennyire nehéz feladat egy autóbusz tervezése. Mert bár alapjában véve csupán egy hasáb, mégis egy nagy és ijesztő tömeg, rengeteg előírással. Elmondja, hogy a műszerfal tervezése a legnehezebb feladat, s hogy ő volt az első, aki az autóbuszok hátfalának szépségére is figyelmet fordított, mivel az autóban ülve is azt látjuk, ha utolérjük, meg persze akkor is, ha utána fordulunk egy szép busznak. Úgy érzi, hogy az általa tervezett busz elkészülte olyan érzés, mint amikor az embernek gyermeke születik. Ezen a ponton persze rákérdezünk az „igazi” gyerekekre is, így megtudjuk, hogy a lánya környezetvédő mérnök lett, míg a fia építész-mérnök. – Semmit sem csinálnék máshogy, az életem – néhány gödör dacára – így volt tökéletes. Egy fájó pont azért talán mégis akad, hogy nem dolgozhattam egy nagy autógyár formatervező-csapatában. Ám így is valóra tudtam váltani a gyerekkori álmomat, mellyel nem csupán az anyagiakat tudtam előteremteni, de a munkámat a mai napig is élvezem. ▀

NO FORESTRY, NO NUDES

He was born in Cegléd and lived there until the age of four when his parents divorced and the family moved to Sárbogárd, where his step father worked as a chairperson at the court. – He was a strict man and his consistent upbringing can be seen in my perfectionism with all its advantages and disadvantages – reminisces Ferenc Őrsi about his childhood in the living room of his Szabadbattyán house. – Looking back, it was not easy for me to accept that while my classmates got Doxa watches for a D, I was scolded if I got a B at school. Having said that, it is indisputable that I was already reading fluently at the age of five. While my mother was living alone, I was looked after by my grandmother and instead of fairy tales I read her collection of encyclopedia. Not only did I become intimate friends with the letters but also started drawing pictures from the books. Later on I drew more and more car drawings which proved my technical interest. This gained importance while planning my university studies. The parallel interest for nature and design span through my childhood, and besides drawing and design I was strongly motivated to become a forester. My parents however, thought that one cannot plan a fu-

ture on “20 hectares of Hungarian black locust forest” and suggested I attend a vocational school for mechanics instead. From those years I would like to mention two prominent figures, the Hungarian painter Lajos Nagy Áron who taught technical drawing and the famous artists Imre Ballagó from Fehérvár who held unforgettable after-school lessons.

After finishing secondary school in Székesfehérvár his career path led him to the IKARUS company where he worked as a mechanical technician and later as a draughtsman. Already in the beginning it was made clear to him that if he wants to advance in his career he would need to continue his studies in higher education. They suggested he applies to the University of Art and Design. – I was not invited back for the second round of the two-week long admission process, so I was utterly disappointed. During the second week applicants needed to draw nudes and not objects – he laughs – Interesting that after receiving the Award of Excellence for the design of the Ikarus minibus I was invited to lecture at the University, so we can say that eventually I did make it in. My first award was followed by three further Awards of Excellence in 1985, 1986 and 1987. I probably cherish the most the one I received for the design of the 300 series.

GYŐR TURNED OUT TO BE THE RIGHT DIRECTION

Looking back, he has not regretted any of the happenings, that led him to Győr. The Budapest Technical University did not have a faculty focusing on vehicle engineering, this is why he chose the then College of Transport and Telecommunications in Győr. – It took me a while to convince myself to study further and it was not easy to study besides work but after all I think I owe almost everything to the time spent in Győr. All the subjects that I have learnt gave me some kind of perspective and concerning the technical knowledge it was definitely where I learnt the most. After 40 years I can state that without this technical knowledge I would be nowhere. The combination of design, which I learnt by myself, and the acquired technical knowledge turned out to be the ultimate successful combination for me. From the years spent at the University in Győr, I would like to highlight three names József Pintér, Csaba Galli and Lászlóné Márton and he does not forget to mention the legendary Matróz restaurant which used to be the base of their study group. – Great memories. It still makes me smile when I remember that from the subject “History of the labour movement” all of us were offered a 2 but I

... said no, thinking that it would look terrible in my register. My practical experience and acquired knowledge at Ikarus meant a lot in my studies. I even benefited from having to copy the technical drawings from the old tracing papers. Thanks to my visual memory, I learnt everything about the frame structure of buses. I remember that from descriptive geometry I managed to solve a problem in a way that nobody else thought about, but I was always good in Maths and I was also spared from the „massacre” in Mechanics. Forty of us started off in our study group and roughly 30 students got their degree, however, apart from me only one person stayed in this profession.

FROM ONE AFFAIR TO ANOTHER

At Ikarus he was already promoted to designer during his university years, and from 1982 he became head designer. This is when he received the task to design the 300 bus family. This task defined his entire career and was a stepping stone for the young professional. - The truth is that I got this wonderful opportunity because the then head designer's relationship broke down with the management of the company. Everybody working on the 200 bus family was rewarded but him, so he was right to be offended. I was very sorry as I worshipped him myself, but this affair opened new opportunities for me.

They started designing styling wise the new bus family under the leadership of Ferenc Órsi in 1982 which was a huge attraction at the Frankfurt international exhibition in 1985. It was unprecedented that the top management of all bigger automobile companies paid a visit to the stand of Ikarus. The vehicle and its premier also brought fame on international level for the head designer. Meanwhile his devotion to his work is exemplified by the fact that he attended the Budapest Technical University for a semester to study colour dynamics. - I did not know that it is possible to mathematically select colour

combinations. I tried to learn whatever I could but of course taste and spatial awareness cannot be studied, it is some kind of „deformity” - he added with a smile and starts telling a story with a wonderful beginning but an ugly end. - In the spring of 1988 I was commissioned for a year by Ikarus as a technical delegate to work at GM Egypt, where they were constructing mini and micro buses using Isuzu chassis. The vehicle became a big success and as a shared taxi they sold over a thousand of them. This period was a significant learning curve for me as I was able to do different types of work on the international stage, from the drawing board right to the other end of the spectrum and take full responsibility for it individually. Everything was marvellous for six months when suddenly I was ordered back. It was rare not to let a delegate fill out the full contracted time so rumours started what could be behind all this. They were flabbergasted in Egypt as well. The official reason given was that I was needed for an American project at home. However, I decided to tell the truth to the journalists, the truth being that another Hungarian delegate overseeing the assembling of the Ikarus buses at another company, Ghabbour-Brothers Egypt thought that I was after his job. To put it plainly, I was quite offended and angry. I did not want to suddenly jump into the big unknown so I stayed at the company. Obviously they did not want to fire me as my work was flawless. Then my story again took a positive turn, in a big way.

RIGHT PLACE, RIGHT TIME

The offer came from Germany: would he like to work for a bus body manufacturing company. He submitted his application and attached photos from his works and waited patiently. Three months went by and then he was informed to be at the airport in three days. Destination Egypt - and Ghabbour Brothers! - That was a real twist of fate, first I thought it was a joke. But it wasn't. The director was the owner's young energetic nephew with whom we made a deal very fast and in May 1991

I moved to Egypt once again. I spent six beautiful and extremely successful years at the company where my job was to develop a new bus family. I also designed a very special luxury „negotiation” bus for the Saudi Prince, which was supposed to be a one of, but on the request of the then president Hoszni Mubarak, a copy was made. I would have been glad to stay on for longer at the company but the president died and a family inheritance fight began. In such atmosphere I was ready for change. Just then the MCV-Mercedes-Egypt was formed which came in handy, and I was one of the first ones to join. I was at the right place, the right time and I am still the employee of this family business that has by now grown into a huge international company with six and a half thousand employees.

Are you able to design a bus family auto body onto Mercedes chassis and mechanics? That was the „entry question”, to which Ferenc Órsi due to his attitude and knowledge answered yes. Meanwhile thinking that with this his life-long dream can come true. He could work if not at Mercedes but at least with Mercedes. - And then the dream continued. Firstly, I had to design a minibus which was exhibited at the Mercedes stand in Hannover. I was very proud of this. Many times they asked me, why I made my career in Egypt, when I could have had equal success at the Western bus manufacturers. My answer to this was, if I can constantly play in a small group and always score goals, why should I play in a big team and be a substitute player for roughly the same amount of money. I am sure I could have had a career at Mercedes as well, but probably I wouldn't have designed 40-50 buses.....

PROTECTED BY HIS WORK

Fitting in is never easy, living in a foreign country. Especially as a European in Egypt, even more so as the only foreigner at the company. - Still, I succeeded at it very quickly. On the one hand, I knew precisely, that only the work I do can protect me, about which there could be no complaints. On the other hand, I was also aware, that it was not the owner I needed to impress,

because they were aware of my skills, it was my co-workers. I always tried to involve them in my work, so that they could feel our success was shared and they could accept me. I also quickly discovered, that if you are kind to your colleagues, they will repay you tenfold, but if you are condescending they will repay that too.

In 2001 Ferenc Órsi decided to come home after being slowly overwhelmed by life in Egypt. Cairo has a population of 20 million. There was a 40 km drive from the capital to the company headquarters, which despite the 2 times 5 lane highway, took 2 and a half hours, resulting in a daily 5 hours spent in traffic, which more closely resembled street fighting. All these convinced him to continue working remotely from Hungary. He quickly came to an agreement with the owner, so it was enough to travel 5-6 times a year. - I was very lucky when I decided to come home 20 years ago, because that is when I met my wife. Since then she has always accompanied me on my trips to Egypt. Sometimes I've even managed to convince her to take a dip with me in the Red Sea. In 1991 I started scuba diving, which has become one of my primary hobbies, next to photography and shooting videos. Nowadays I have sufficient time to edit this hundreds of hours long raw video material about my adventures and the underwater world. Couple of these short videos were aired on different TV channels too. I also received the jury's special award on the First Underwater Festival for one of my videos. As an amateur, I am very proud to have completed my 2070th dive and to have experienced in the same locations such as the Pacific-, Atlantic-, Indian-Oceans, Andaman-, Red, Bali- and Halmahera-Sea (Raja Ampat- Indonesian New Guinea) those underwater wonders, which Jacques-Yves Cousteau, scientist, oceanographer and explorer had shown in his films. Over the years I wrote several articles in different magazines about my underwater adventures using my selected photos out of the tens of thousands. So, in this way I succeeded in keeping my love for nature besides my technical-designer profession.

ALMOST EVERYTHING WAS PERFECT

A career abroad would of course be impossible without the knowledge of foreign languages. Ferenc Órsi began attending language courses already at Ikarus, because he felt embarrassed about not understanding much at international conferences and not being able to contribute. - If I hadn't learned English then, my life would have turned out very different and I couldn't have proven my technical skill. Regarding this I would like to share some words of wisdom I was given: don't worry about grammar, try to make yourself understood. If needed multiple times, phrased differently. Things were made easier in Egypt, because English is not an official language there, so an accent is not uncommon. - he adds, then continuing with a smile- I also tried learning Arabic, but when I found out they have a dozen pronunciations for the letter „h”, my enthusiasm had subsided. Even so, I still know about 50-100 Arabic phrases. To this day I can amuse the Egyptians with them, though it may not be too accurate to say „to this day”,

since due to the coronavirus pandemic it has been a while since our last visit to Egypt.

While the images he composed into a „short film” to show us on our visit flash on the TV screen, we also learn about how difficult it is to design a bus. Even though a bus is basically just a block, it still has a frightening size and power, with lots of regulations. He told us the most difficult process is designing the dashboard. He was the first to tackle the aesthetics of the backs of buses, since when catching up to a bus in our cars, or turning to see a nice bus go by, that is the part we see. According to him, seeing a bus he designed be completed, is the same feeling as the birth of a child. At this point we of course asked about his „real” children. He told us his daughter became an environmental protections engineer, while his son became an architect. - There is nothing I would do differently, my life - despite some bumps in the road - was perfect this way. The only thing I might have missed is that I have never worked in the design team of a large automobile factory. Despite this I have accomplished my childhood dream, which has not only brought financial success, but still gives me joy. ■

A BETEGÁPOLÁS EZERSZÍNŰSÉGE

SZENVEDÉLYEK ÉS VÉLETLENEK

KÜLÖNÖS ÉS ÉRDEKES ÉLETTÖRTÉNET. MESÉLNI SEM KÖNNYŰ RÓLA, ENNÉL MÁR CSAK ÁTÉLNI VOLT NEHEZEBB BIZONYOS HELYZETEKET. LELKI MAGASSÁGOK ÉS MÉLYSÉGEK VÁLTOTTÁK EGYMÁST, S KÖZBEN A VÉLETLENEK JELÖLTÉK KI AZ UTAT, AMELY A KITEJESÉDÉS FELÉ VEZETETT. MERT SZERINTE MINDAZ, AMI VELE EDDIG TÖRTÉNT, AZ MŰKÖDTETI AZÓTA IS A MINDENNAPOKBAN. ÚGY ÉRZI, AZÉRT LEHET MOST JÓ IDŐBEN JÓ HELYEN, MERT AZ ÉLETSZITUÁCIÓK SORÁN MEGÉRETT ERRE. AZ ALÁBBIAKBAN SZÉKELY BERNADETT DIPLOMÁS ÁPOLÓ EDDIGI ÉLETÚTJÁT ISMERHETIK MEG.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC | FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

– *Ha már élettörténet, akkor kezdetjük a legelején?*

– Vas megyéből származom, Körmen-den születtem, ott jártam általános iskolába is. Aztán Szombathelyen folytattam tanulmányaimat, a Szent-Györgyi Albertről elnevezett egészségügyi szakközépiskolában.

– *Miért az egészségügyet választottad?*

– Nagyon beteges kisgyerek voltam, sok időt töltöttem kórházban. Ezt azonban nem éltem meg rossz élményként, hiszen végül is a gyógyulásomat köszönhettem a kórházban dolgozó embereknek. Már ekkor, néhány évesen nagyon hálás voltam ezért. S hogy mennyire, azt jól példázza, hogy már az óvodában általában azt játszottam, hogy valakit ápolok és meggyógyítok. Ilyenkor rendszerint összetoltam két kisset, valamelyik ovistársamat pedig rávettem arra, hogy az alkalmi fekhelyet tekintse or-

vosi ágynak, s legyen a beteg, én pedig az ápolónő. Mindezek alapján talán nem meglepő, hogy már az általános iskolában tudatosan és tervezetten készültem az egészségügyi területre.

– *Mit szóltak ehhez a szülők?*

– Mondhatom, hogy mindenki minden szinten próbált először lebeszélni. A családban előttem senki sem volt, aki az egészségügyi pályát választotta volna, később a húgom, Edina követett engem, igaz, ő nem maradt a szakmában. Nagyon szép emlékként őrzöm a szombathelyi éveket, hiszen remek tanárok oktattak egy nagyon jó osztályközösséget. Jellemző, hogy sok osztálytárssal a mai napig nem engedték el egymás kezét, tartjuk a kapcsolatot, tudunk egymásról. A középiskolai képzésből mindenképpen szeretném kiemelni Halász Zoltánné, Irénke néni nevét. Az ápolástant tanító osztályfőnökünk nem csupán a szak-

ma iránti alázatra és tiszteletre tanított meg minket. Nemcsak azt sajátíttatta el, hogyan lehetek jó ápoló, hanem egyfajta szemléletre és elfogadásra is, hogy miért érezheti hivatásnak, aki ebben a szakmában megtalálja önmagát. Igazából persze minden olyan tanáromnak hálás lehetek, aki felismerte bennem a lehetőséget és támogatott a tanulási folyamat folytatásában.

– *Az eszedbe sem jutott, hogy orvos legyél?*

– Sohasem fordult meg a fejemben. Játékból is mindig ápolónőként szerettem a „betegágnál” állni. Gyerekként persze még nem tudtam, hogy az ápolás is ugyanannyira fontos egy gyógyulási folyamatban, mint egy szakmáját nagyon értő orvos tevékenysége. Később aztán meg is tapasztaltam, hogy a folyamatot az ápoló támogatja és kíséri végig a remények szerinti egészséges távozásig az egészségügyi intézményből, legyen az kórház vagy

...

rendelőintézet. Középiskolásként a helyi Markusovszky Kórházban volt a gyakorlatunk, ahol testközélből is belekóstolhattunk munkánk kihívásaiba és szépségeibe. Harmadikas középiskolásként már céltudatosan készültem tanulmányaim felsőszintű folytatására, s konkrétan is elkezdtem keresgélni a lehetőségek közül. Véletlenül bukkantam rá a győri diplomásápoló-képzésre. Megfordultam korábban már a városban, ezek alapján Győr alapvetően szimpatikus volt, amely léptékében emberi, s számomra el- és befogadható közeget jelentett. Miután a korábban más szakokon Győrött tanuló rokonok és barátok is lelkesen és kizárólagosan pozitívan meséltek az akkor még főiskolai széchenyis időszakról, számomra már nem volt kérdés az ide történő jelentkezés. Sosem felejttem el, hogy 1999 júliusában egy balatoni nyaralás alatt izgatottan vártuk a felvételi pontszámokat a családdal, de végül is simán felvételt nyertem.

tam, ennek oka, hogy a második főiskolás évenként kezdve hétvégenként a körmendi kórház belgyógyászati osztályán dolgoztam. S bár középiskolásként is sokat gyakorolhattam, az igazi tanulás az, amikor a feladatokat már egyedül kellett ellátnom. Általános ápoló és általános asszisztens végzettséggel a körmendi kórházban sajátíthattam el azokat az alapokat, amit aztán a hétköznapiakban már rutinszerűen kell alkalmazni, legyen szó vérvételről vagy például a branül használatáról, injekciók beadásáról.

– *Mi a különbség az általános és a diplomás ápoló között?*

– Ahogy a nevében is benne van: a középiskolában megszerezhető általános ápolói végzettség általános tudást ad a szakma alapjairól. A diplomás ápoló a professzionális szintet jelenti. Azon felül, hogy biztos tudást ad, már nemcsak pillanatképeket villant fel az ápolásból, hanem a beteg-

csak a főiskolai évek megkezdése után pár héttel derült ki számomra, hogy a két szakember személyesen is ismeri egymást. Irénke néni és Nelli néni életem két, rendkívül fontos, meghatározó szereplője, akiktől annyit kaptam nem csupán szakmailag, hanem emberileg is, amely nem csupán benntartott ebben a közegben, de megerősítette az utam.

– *Az időközben egyetemmé váló győri felsőoktatási intézményben 2003-ban szerztél diplomát. Utána mi történt?*

– Mindig úgy képzeltem el, hogy kórházban fogok dolgozni, és mivel a tanulmányaim alatt már a körmendi kórházban dolgoztam, egyértelműnek tűnt, hogy ott helyezkedek el. Miután azonban szembesültem azzal, hogy egy diplomás ápoló foglalkoztatása milyen anyagi vonzattal jár, nemet mondtak. Ez volt életem első csalódása, amiért azonban mind a mai napig nagyon hálás vagyok. A Vas Népe megyei napila-

” Az igazi küldetésem és hitvallásom: **minél több elsősegélynyújtót Magyarországnak és a világnak!** A laikus elsősegélynyújtásban ugyanis még rengeteg a potenciál. Jó lenne, ha minél többen sajátítanák el azt az alapszintű tudást, amellyel életeket tudnának megmenteni.

dennapokban együtt létezni, az jobb ember lesz, s utána az egészségügy bármely szegmensébe kerülve többet fog tudni adni az embereknek. Nehéz volt, más volt, s mégis életem legszebb hét évét töltöttem ott.

– *Hogyan mertél ebbe belevágni?*

– A sorsomat az a néhány méteres út döntötte el, amíg az otthon kapujától Hegyi István igazgató irodájáig értem. Örökre megőrzöm emlékemben azt a lakót, aki akkor hozzám lépett, s azt mondta: ugye azért jöttél, hogy velünk legyél. És tényleg, azért...

– *2010-ben mégis váltottál. Miért?*

– Életem legnagyobb csodája, hogy 2009-ben megszületett a kislányom, Zorka. Az ő érkezése csak megszakította a csákánydoroszlói munkát, férjem halála azonban végleg lezárta. 29 évesen, 10 hónapos gyerekkel, megözvegyültem. Ahhoz, hogy a gyerekem számára továbbra is mindent meg tudjak adni, vissza kellett térnem a munka világába. Visszaköltöztünk a szüleimhez, édesanyám főállású nagymama lett egy évre, én pedig orvoslátogatónak álltam. Gyermekektápszerekkel foglalkozó céget képviseltem Vas, Veszprém és Győr-Moson-Sopron megye vonatkozásában. Érdekes tapasztalás volt, hiszen az üzleti szférába a két év alatt alaposan belekóstolhattam.

– *Az orvoslátogatásnak mi vetett véget?*

– Az, hogy megismerkedtem a jelenlegi párommal. Amit szeretek, azt szenvedéllyel teszem, többek között ilyen például a motorozás is, amelynek köszönhetően 2011-ben egy zalaegerszegi motorostalálkozón találkoztam Zsoltival, aki tősgyökeres győri, és immáron 25 esztendeje az Audi Hun-

garia munkatársa. A találkozásból szerelem lett, amely eleinte a kétlaki élet fenntartása mellett működött, mikor azonban Zorka óvodáskorú lett, s egyébként is már szerettünk volna igazi családként együtt élni, gondolkozni kezdtünk azon, hogy merre tovább. Tény, hogy adott helyzetben én tudtam „könnyebben mozdulni” és a főiskolai évek miatt Győrt is jól ismerem. Ellenérzésem sem volt, így visszatértem a folyók városába, immár a kislánnyal. A jelentkezésemet pedig beadtam a Kardirex Egészségügyi Központba, ahol éppen diplomás ápolót kerestek, és felvételt is nyertem. Azzal, hogy a munkámat nem a Kardirex-központban, hanem az Audi Hungariánál fogom ellátni, csak a sikeres felvételi elbeszélgetés után szembesültem. Három, már itt eltöltött év után, a vállalat beszervezte az egészségügyi szolgálatot, s az egészségközpontban dolgozó munkatársak audisok lettek, így 2015-től többek között én is. Végtelenül büszke vagyok arra, hogy idén már 9 éve annak, hogy a G2-es Egészségközpont munkatársaként, s 5 éve Szabóné Huszár Cecília főnővér helyetteseként támogathatom a vállalat dolgozóit az egészségük megőrzésében, a betegségek megelőzésében. Tehetem mindezt egy jól képzett, emberileg kiemelkedőt alkotó csapat tagjaként, összetartva jóban-rosszban, a könnyebb és az igazán nehéz – mint a mostani – időkben is.

– *Ahol egy újabb feladat is megtalált.*

– Ismét a véletlennek köszönhetően. Az akkori operatív vezető ugyanis engem kért fel arra, hogy végezzem el az elsősegélynyújtó trénerséghez szükséges oktatói képzést. Már a kezdet kezdetén éreztem, hogy megint valami

nagyszerű dologba kerültem. A nem szakmai képzések között elérhető elsősegélynyújtó tanfolyamokon lelkesen oktattam az audis munkatársakat, amikor felmerült, hogy indulni kellene a vállalati elsősegélynyújtó versenyen. A belső válogatás meg is történt, amikor kiderült, hogy az operatív vezető a döntő időpontjában elfoglaltság miatt nem tud a csapattal tartani, ezért engem kért fel a felkészítésre. Mindössze két hetünk maradt a versenyig, de a csapat így is a második helyen zárt. Tavaly a pandémia miatt elmaradt a megmérettetés, idén azonban szerencsére újra megtartották, s azt már meg is nyertük. Az, hogy a Csille-Pál Kitti, Bozó László, Füstöss Attila és Németh István alkotta négyesünk az első helyen zárt, önmagában büszkeségre ad okot, a szakmai visszajelzések azonban mindennél hitelesebben igazolták vissza a felkészültségünket. Köszönet dr. Herberger Mónikának, a vállalati Egészségmenedzsment vezetőjének a támogatásért, aki felismerte, hogy mennyire fontos és jelentőségteljes küldetés napjainkban az elsősegélynyújtók képzése és a képzés lehetőségének a megteremtése. Persze, fontos a verseny is, de annak üzenete még lényegesebb. Az igazi küldetésem és hitvallásom: minél több elsősegélynyújtót Magyarországnak és a világnak! A laikus elsősegélynyújtásban ugyanis még rengeteg a potenciál. Jó lenne, ha minél többen sajátítanák el azt az alapszintű tudást, amellyel életeket tudnának megmenteni. ■

” A diplomás ápoló a professzionális szintet jelenti. **Azon felül, hogy biztos tudást ad, már nemcsak pillanatképeket villant fel az ápolásból, hanem a betegápolás ezerszínűségét tartalmazza.** A felsőoktatásban ismerheti meg az ember, hogy ápolóként lelkiekben milyen pluszt adhatok a gyógyításhoz, s hogy annak komplett folyamatában és minden szegmensében önazonosan tudjak cselekedni – mindezzel az orvosok munkáját támogatva, segítve, kiegészítve.

– *A szülők közben megbékélték az egészségüggyel, s a győri továbbtanulást is támogatták?*

– Minden tiszteletem a szüleimé, mert a kezdeti meglepettség után, hogy miért is az egészségügy a választásom, bármibe fogtam, elfogadták és támogatták, sokszor bizony az erejükön felül, amiért végtelenül hálás vagyok. Tudták és értették, hogy számomra csakis ez a létező egyetlen út. Első évben kollégista voltam, ezt is jó volt kipróbálni, de egy évvel később gyerekkori barátnőm, Ildi is a Széchenyi-főiskolára jött tanulni, s közösen úgy döntöttünk, hogy albérletbe költözünk. Haza egyébként gyakran jár-

ápolás ezerszínűségét tartalmazza. A felsőoktatásban ismerheti meg az ember, hogy ápolóként lelkiekben milyen pluszt adhatok a gyógyításhoz, s hogy annak komplett folyamatában és minden szegmensében önazonosan tudjak cselekedni – mindezzel az orvosok munkáját támogatva, segítve, kiegészítve. Ha középiskolás osztályfőnököm nevét korábban kiemeltam, akkor az egyetemi diploma felé vezető útról is mindenképpen szeretnék valakit külföldön is név szerint megemlíteni. Zborovján Ferencné, Nelli néni neve fogalom Győrben! Nem véletlenül. Amit Irénke néni megalapozott, arra Nelli néni az ápolás professzionalitását építette. Az

pot lapozgatva ugyanis rábukkantam arra a hirdetésre, amelyben kifejezetten diplomás ápolót kerestek, a Körmentől mindössze 10 kilométerre található kis faluban, Csákánydoroszlón, az értelmi fogyatékosok otthonában. Mindössze 22 évesen, félig felnőtt emberként csöppentem bele egy olyan különleges világba, amely egész életemre kiható módon formált és alakított. Az egyetemi képzés még arra is felkészített, hogy ebben, a számomra addig ismeretlen világban is tudjak boldogulni. Vallom, hogy aki ezekkel a szellemileg és gyakorta testi fogyatékosokkal élő emberekkel képes kapcsolatot teremteni, s velük a min-

HERCZEG ÁGNES ÉLETÉT MEGVÁLTOZTATTA
AZ ELSŐ EGYETEMI BORKLUB

TÖRTÉNETET ÉS MŰVÉSZETET IS ZÁRNAK A BOROSPALACKBA

A MAGYAR BOROSPALACKOKBA ZÁRT SZENVEDÉLYT ÉS TÖRTÉNETEKET KÖZVETÍTI
A VILÁG VEZETŐ BORSZAKÉRTŐI KÖZÖTT SZÁMON TARTOTT HERCZEG ÁGNES. A
SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEMEN VÉGZETT SZAKEMBERTŐL TÖBBEK KÖZÖTT AZT
IS MEGTUDTUK, HOGY MIÉRT SZÁMÍT EGZOTIKUMNAK A NEMZETKÖZI PIACON A
MAGYAR BOR. AHOGY AZT IS ELÁRULTA: MIÉRT ÉRZI ÚGY, HOGY LONDON, LISSZABON,
NEW YORK ÉS HONGKONG UTÁN ÚJRA DOLGA VAN A GYŐRI EGYETEMEN.

SZÖVEG: CZEINER-SZÜCS ANITA | FOTÓK: NÁNÁSI PÁL, SZMODITS BALÁZS

”

A bor különlegessé tételéhez mi is kellünk, **a palackba történetet és művészetet is zártak, hogy ezt előcsaljuk-e, az tőlünk függ.**

Az elmúlt huszonkét évben megtanultam: rajtunk múlik, hogy mit hozunk ki egy pohár borból, s ez nem pénz kérdése.

Herczeg Ágnesnek sosincs két egyforma napja. Minden időszak mozgalmas az életében, de az ősz talán a legkiemelkedőbb, hiszen ehhez az évszakhoz kapcsolódik a legtöbb, borokkal és szürettel kapcsolatos esemény – s ilyenkor cserélnek borlapokat az éttermek is. A beszélgetésünk előtti este ért haza Portugáliából, ahol beszállítóknál és a nagykövetségen népszerűsítette a magyar borokat, mégis azt kérte, hogy kora reggel beszélgessünk. Pacsirtatípus, ezer fokon pörög.

– Számon tartja, hányféle mustot kóstolt az idei szüreti időszakban?

– Több szüretre is meghívtak, de idén nem ezen van a fókusz. Mustot a házasítások kapcsán kóstolok leggyakrabban, de borszakértőként az én munkám akkor kezdődik, amikor a mustból bor születik.

– Biztosan sokszor kérdezik, de én sem hagyhatom ki, hogy most melyik a kedvenc bora?

– Tényleg mindenki megkérdezi, de nincs ezzel gond. Hivatásom, hogy a jó borokról beszéljek. Az aktuális kedvencem a hangulatomtól függ, de befolyásolja ezt az is, hogy éppen milyen évszak van, mit eszem, milyen alkalomból bontok fel egy palackot, milyen

társaságban fogyasztok, épp ezért nem ragadok le egyfajta bornál. Miért is tenném, amikor annyira sokfajta minőségi borunk van?

– Már a bemelegítő kérdésből is látszik, mennyire tudatosan gondolkodik a témában. Ahogy a jó bornak, úgy az embernek is érnie kell, hogy értően töltsön italt. Emlékszik, mikor, milyen alkalommal választott először így?

– Persze, hogy emlékszem. Hallgatóként a Széchenyi István Egyetemen egyetemi napokat szerveztünk a Győri Egyetemért Közhasznú Egyesület kötelékében. Kitaláltuk, hogy borklubot is tartunk, s akkor kezdtem

el először tudatosan böngészni a kínálatot. A programon a Heimann és a Salánki családi borászatok kínálatát mutattuk be. Az első, ami úgy igazán és egy életre megragadt bennem, az a Heimann pince Cerves nevű házastása volt. Sajnos, ma már nem kapható, pedig odáig voltam az isteni feketebogyós-gyümölcsös ízvilágától. Az a borklub mondhatni megváltoztatta az életem, hiszen onnantól tudtam, hogy ez az irány lesz az én utam. A főiskola mellett elkezdtem dolgozni a Bortársaságnál. Attól fogva egyre jobban figyeltem rá, mit fogyasztok vagy ajándékozok.

– Mit gondol, mi a legnagyobb különbség egy ilyen módon választott, minőségi és egy olcsó ital fogyasztása között?

– Ha minőségi borról beszélünk, akkor soha nem az ár dönti el, milyen élmény kapcsolódik hozzá, hiszen akár egy kilencszáz forintos borhoz is fantasztikus emlékeket köthetünk, s egy húszezer forintos italt is meghatunk keserűen. A bor különlegessé tételéhez mi is kellünk, a palackba történetet és művészetet is zártak, hogy ezt előcsaljuk-e, az tőlünk függ. Az elmúlt huszonkét évben megtanultam: rajtunk múlik, hogy mit hozunk ki egy pohár borból, s ez nem pénz kérdése.

– Az élményekről juttatja eszembe: a józan alkoholfogyasztás határaitól is beszél előadásain?

– Ez rettenetesen fontos témám. Azok közé a borszakértők közé tartozom, akik munka közben soha nem isznak. Komolyan veszem a mértékletességet, s ezt hirdetem is. Szerencsére azt tapasztalom, hogy egyre tudatosabban élünk, példám nem kirívó mára. A józan alkoholfogyasztást egyébként az ENSZ Egészségügyi Világszervezete, a WHO is meghatározza. Eszerint alkalmanként két egység ajánlott a hölgyeknek, három az uraknak. Egy egység körülbelül 125 milliliter bort jelent. Ezek alapján tehát két és fél deci elfogyasztása az elfogadott a nők, bő három és fél deci a férfiak esetében. Azt

javasolja a WHO, hogy a négy egységet soha ne lépjük túl, és minden héten tartsunk két teljesen alkoholmentes napot. Én is betartom ezt az ajánlást, mert szerintem egy csodálatos iparágról beszélünk, de ez egy olyan világ, ahol tudni kell megtartani a határokat, hogy sokáig méltósággal és jó egészséggel dolgozhassunk.

– A világ vezető borszakértői között tartják számon. Milyen súlyos van a sikereinek?

– Nagyon jó érzés például az, hogy mikor külföldön járok, mint most Portugáliában, név szerint köszöntenek, sok az ismerős, a közös történet, erősek a nemzetközi kapcsolataim. Csodálatos megtapasztalni, hogy egy-egy online rólam szóló poszt vagy cikk kapcsán azt kommenteli a portugál sommeliernek. Makaóból egy Master Sommelier, hogy ölelgesd meg az én drága barátomat, vagy hogy Brazíliából küld át egy rólam szóló portugál cikket az ottani borszakértő barátom. Ezek nagyon jó érzéssel töltenek el, de nem jött könnyen az elismerés, huszonkét év munkája van emögött. Emellett a siker felelősség is, hiszen a minőségre dupla annyira kell figyelnem.

– Tevékenységével nagyköveti pozíciót is betölt, képviseli Magyarországot, a kultúránkat. Mi az, amit mindenképpen szeretne ilyenkor közvetíteni a közönségnek?

– Szeretném átadni azt a szenvedélyt és szeretetet, amivel mi, magyarok a borainkat készítjük. Szerintem az a legfontosabb, hogy átérezzék, Magyarországon az életünk része a bor, szinte nem tudunk úgy az országban megmozdulni, hogy ne éppen egy borvidéken járjunk. Ezen felül pedig a sokszínűséget, azt az izgalmas világot, a minőséget szeretném bemutatni, amit a mi boraink képviselnek. Aki megismerkedik ezzel a szenvedéllyel, át tudja élni, miről beszélek, benne már kialakul a kíváncsiság, a nyitottság a kapcsolatteremtésre. Én ezt a kapcsolatot szeretném építeni a nemzetközi piac és a magyar bor között.

Herczeg Ágnes a világ legismertebb borversenyeinek bírójaként is ismert szakértő, aki egyebek mellett az Év női vállalkozója díj 2015-ös nyertese. 2000 óta kutatja a borok világát. Az érdekli, hogy mitől lesz jó egy bor. Az elmúlt 22 évben minden oldalról körüljárta az iparágat. Dolgozott borkereskedésben, telepített szőlőt, alapított és vezetett is borászatot. Több bormárka, bor létrejöttében, készítésében vett részt aktívan. Tíz éven keresztül tanult a legismertebb nemzetközi boros képzési rendszerekben, emellett közgazdászként nemzetközi kapcsolatok diplomát szerzett a Széchenyi István Egyetemen. 2007 óta saját boros tanácsadó céget vezet. Szerzőként és társszerzőként kilenc könyvet írt. 2018-ban TEDx-előadóként is debütált. 2019-ben átvehette – Közép-Európából egyedülként – a WSET és az IWSC Future 50 díját. Ezt a szakma 50 legígéretesebb nemzetközi szakértője kaphatta meg. Csapatával mára alapvetően tanácsadással, márkaépítéssel, üzletfejlesztéssel foglalkozik. 2016-ban csatlakozott a Lidl Magyarországhoz külsős borstratégiai tanácsadóként és márkanagykövetként. Több borászat, borvidék és márka stratégiáján, kommunikációján dolgozik, s exportfejlesztésben is ad támogatást. Rendszeresen bírál a legrangosabb nemzetközi borversenyeken, mint például az International Wine Challenge, és a Decanter World Wine Award. Herczeg Ágnes házas, egy lánya van.

”

Borsodi lányként marasztaltak volna, de én tudatosan választottam ezt az intézményt akkoriban, mert elképesztően inspirálónak láttam. **Tudtam, sőt, szentül hittem, hogy a Széchenyi-egyetemen fogom megkapni azokat az alapokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megteremtsem azt az életet, amire vágytam. Ez be is jött.** Nekem Győrbe kellett jönnöm ahhoz, hogy át tudjam élni, amire szükségem volt. Nagyon szerettem azt a fajta professzionalizmust és szemléletmódot, amit az egyetem képviselt.

••• – *Magyar regények, mesék, versek, grafikusok és iparművészek központi motívuma a szőlő és a bor. Nagyra értékeli ezt az italt, hajlamosak vagyunk bor-nagyhatalomként tekinteni hazánkra. Az ön szemszögéből, világjáróként és szakértőként más lehet a kép. Mit mondana, hol helyezkedik el a térképen a magyar bor?*

– Nem sokan ismerik, egzotikumnak számít, bármennyire is furcsán hangzik ez. Nincs belőle nagy mennyiség a piacon, nem érhető el széles körben a világon, ezért keveset tudnak róla külföldön. Céлом, hogy a nemzetközi fogyasztók fel akarják fedezni a hazai borászatok termékeit.

– *Van még egy misztériója, hogy az ágazatban dolgozó nőket támogatja.*

– Nagyon értékes férfiak és nők dolgoznak a szakmában. Kulturális és társadalmi okokból kifolyólag a férfiak üzték tradicionálisan ezt a szakmát, s más hivatásokat is, míg mi nők inkább a családi fészekre fókuszáltunk. Azonban a világ megváltozott, már nem érvényes a klasszikus felállás, miszerint a nő helye csak otthon van, a nőknek is helyt kell állniuk a munka világában. Édesapám stroke-ot kapott, amikor tizenhét éves voltam. Láttam, ha a mi családmodellünk arra épült volna fel, hogy csak a férfi keresi a kenyerre valót, akkor összeomlottunk volna, hiszen édesapám lebénult és megsérült a beszédközpontja is. Megtapasztaltam, mennyire fontos, hogy a nők

elkerüljék a kiszolgáltatottságot. Ez az élmény hívta bennem elő a küldetéstudatot, amiért a nő összefogást szorgalmazom. Szükség van a hölgyek támogatására, hiszen míg más területeken számos példa akad felemelő együttműködésekre, e téren nincsenek generációs mintáink. Én is kaptam segítséget a pályám indulásakor, most szeretnék ebből visszaadni.

– *Talán a talpon maradás vágya, talán más miatt, de biztosan nem túlzok, ha azt mondom, a borok kutatásán kívül a tanulás megszállottja is, s ha nem tévedek, utóbbi szerelme is Győrött, illetve a Széchenyi-egyetemen szökkent szárba.*

– Szokták rám mondogatni, hogy „papírgyűjtő” vagyok, annyira szeretek tanulni. Valóban minden Győrben indult. Borsodi lányként marasztaltak volna, de én tudatosan választottam ezt az intézményt akkoriban, mert elképesztően inspirálónak láttam. Tudtam, sőt, szentül hittem, hogy a Széchenyi-egyetemen fogom megkapni azokat az alapokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megteremtsem azt az életet, amire vágytam. Ez be is jött. Nekem Győrbe kellett jönnöm ahhoz, hogy át tudjam élni, amire szükségem volt. Nagyon szerettem azt a fajta professzionalizmust és szemléletmódot, amit az egyetem képviselt. A mi évfolyamunk járhatott itt először nemzetközi kapcsolatok szakra. Annyira lelkes voltam, hogy a szakfelelősi pozíciót is betöltöttem. A képzés erős alapokat,

biztos háttérrel adott, s olyan széles körű ismeretanyagot sajátíthattam el – hangsúlyosan gazdasági ismeretek, jog, nyelvek, történelem, világirodalom tematikában –, amelyre a mai napig építhetek. Mindegy, hogy Londonban, New Yorkban vagy Hongkongban járok, biztos alapra támaszkodom, bármilyen társaságban magabiztosan tárgyalok.

– *Járja a világot előadásaiival, bemutatóival, építi a karrierjét, ezért hosszú ideje nem járt a győri kampuszon. Néhány hete azonban volt alkalm a visszatérni. Milyen érzés újra itt lenni, találkozni az ismerős arcokkal és épületekkel?*

– Fantasztikus volt látni azt a hatalmas fejlődést, amelyen az egyetem keresztülment. Olyan elemi erővel hatott rám a visszatérés, hogy már azt latolgatom, mikor és milyen témában kezdem el a doktori iskolát a Széchenyi-egyetemen. Motiváló látni azt a színvonalat, amit az egyetem képvisel. Nagy vágyam, hogy újra beiratkozzam. Megerősített a látogatás abban, hogy nekem még dolgom van Győrben. ▀

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

SMART4FACTORY

MÉRNÖKÖK, TERVEZŐK, TANÁCSADÓK

IPARBAN EDZETT MÉRNÖKÖK, KREATÍV TERVEZŐK ÉS NYÍLT GONDOLKODÁSÚ TANÁCSADÓK – EZ A SMART4FACTORY, AZAZ HORVÁTH BENJAMIN, SZAIF TAMÁS ÉS SZABÓ LÁSZLÓ. A VÁLLALKOZÁST ALKOTÓ HÁROM SZAKEMBER MINDEGYIKE A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEMEN SZEREZTE DIPLOMÁJÁT – ÉS AZ ALAPOKAT AHHOZ, HOGY SIKERREL ÉRVÉNYESÜLJENEK A MUNKA ÉS A STARTUP VILÁGÁBAN.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC | FOTÓ: SMART4FACTORY

A Győr-Moson-Sopron Megyei Kereskedelmi és Iparkamara épületében, a startup cégeknek fenntartott irodák egyikében találkozunk a Smart4Factory két alapítójával, no és magával a termékkel, amelyre a vállalkozás épül. Szaif Tamás 2001-ben villamosmérnökként végzett egyetemünkön, míg Horváth Benjamin 2017-ben lett mechatronikai mérnök – mindketten automatizálási szakirányban.

– Bátaszékről származom, mechatronikai technikusként Szekszárdon tanultam – kezd Tamás az élettörténetébe. – A mechatronika és az elektronika mellett a programozás iránt is érdeklődtem, Budapest iránt azonban nem. Számomra egyértelmű volt, hogy a felsőoktatási tanulmányaimat nem a fővárosban, hanem Győrben fogom elvégezni. S hogy milyen jól döntöttem, azt talán az is jelzi, hogy a főiskolai éveket a mai napig visszasírom. Nagyon jó közösségbe csöppentem, a tanulással sem volt problémám, a diákkori konferenciákon például helyezéseket is elértem. Puklus Zoltán tanár úrral másfél éven át nagyon sokszor dolgozhat-

tam együtt, de rajta kívül is számos olyan oktatót tudnék felsorolni, akiknek rendkívül sokat köszönhetek. Külön ezúttal Borbély Gábor nevét említeném, no és a legendás Kuti Józsefét. Utóbbiról elég annyi, hogy hihetetlen mennyiségű tudás egy végtelenül szerethető emberben összpontosult. Tamás szerint a felsőoktatásban töltött évek megfelelő szakmai alapot és olyan gondolkodásmódot adnak, hogy azzal feltalálhatja magát akár egy frissdiplomás is az iparban. – Természetesen, nem a termelésről beszélek, hiszen a termék-előállításához szükséges munkakörök nagy része eleve nem is jelenhet meg a képzésben. A specifikus ismeretanyagot mindig az adott cégnél kénytelen felszedni az ember. Az első két alkalommal tekintetben nem igazán volt szerencsém. Először a Philipsnél helyezkedtem el, de hamarosan megszünt a CD-üzletág, majd a Flextronics következett, ahol pedig az Xbox-gyártásnak – s persze nekem is – búcsút intettek. Így kötöttem ki 2002-ben Tatabányán, a Sanmina nevű amerikai

”

Bár még csupán a kezdeteknél tartunk, nagyon büszkék vagyunk arra, hogy **tagjai lettünk a Mesterséges Intelligencia Koalíciónak, s hogy beválogattak minket a magyarországi fejlesztéseket rangsoroló Top 100 listájára.**

... elektronikai cégnél, ahová külsőként mind a mai napig dolgozom. Akkoriban, a munkámat segítő komoly adatgyűjtésbe kezdtem, melynek köszönhetően a gyártás folyamatában nagyon sok kontrollt alakítottunk ki. Az így felépítendő monitoringrendszer kapcsán kezdett érlelődni bennem az a gondolat, hogy a megoldást érdemes lenne továbbfejleszteni és általánosítani, hogy az eszközök könnyen telepíthetők legyenek valamennyi, nyomtatott áramkört gyártó üzem számára. A saját termék fejlesztését olyan nyíra komolyan gondoltam, hogy ehhez társat is kerestem, s egy közös ismerős révén találtam Benire.

Az Audi Hungaria karosszériaüzemében ajtóként felelős gyártási mérnökként dolgozó Horváth Benjámint az elmondása szerint 14 évesen „csípte meg” az áram. – A Pattantyús-Ábrahám Géza Technikumban automatizálási technikusként végeztem, onnan egyenes út vezetett a Széchenyi István Egyetemre, a mechatronikai mérnöki szakra. Tamáshoz hasonlóan, nekem is meghatározó élményt jelentett az egyetemi időszak. Szívesen emlékszem vissza arra, hogy három esztendőn át a hallgatói önkormányzatnak is tagja voltam. A tanáraim közül dr. Horváth Péter volt számomra a leginkább meghatározó, aki meggyőződéssel vallotta: a mechatronikát nála nem hagyja el senki úgy, hogy ne tanuljon meg gondolkodni. Az iparba bekerülve éreztem és értettem meg, hogy mire is gondolt. S hogy bizony a tényszerű problémamegoldáshoz nem árt, ha az ember megtanult gondolkodni.

Benjamin sajnos „korán felnőtt”. Alig volt 17 éves, amikor az édesanyja deréktól lefelé lebénult. – Az egyetemre

ÖTLETBŐL TALÁL MÁNY

kerülve jöttem rá arra, hogy tudnék számára járógépet készíteni. Mini vállalkozásba kezdtem, melyhez az erősségüktől függően kerestem hallgatótársakat. Mindenki nagyon segítőkész volt, Döry Tibor például ingyen és bérmentve rendelkezésünkre bocsátotta a Mobilist, meetingekre és csapatmegbeszélésekre. Az egyik barátomon keresztül Tamást is ez idő tájt ismertem meg. A járógép végül édesanyám halála miatt nem készült el, én pedig alkotói magányba vonultam. A szakmai és baráti kapcsolatok, meg persze a tudás megmaradt, így aztán Tamással abban maradtunk, hogy amint a jelenlegi vállalkozásunk sikeres lesz, akkor befejezzük a projektet.

Tamás először 2018 őszén kereste meg Benjámint az ötletével, de konkrétan jó fél év múlva javasolta azt, hogy érdemes lenne találmányára alapozva közösen céget is alapítaniuk. – Miután nagyon tetszett a termék és a cégalapítás ötlete is, 2019 nyarán megszületett a Smart4Factory, októberben pedig már javában benne voltunk a startup életben, amely azóta is visz minket, mint a cunami – mondja Benjamin, majd a fejlesztés eredményére, az asztalon fekvő „controll boxra” (Bi-Box) mutat. – Idén megszületett a 3.5 verzió – veszi át a szót Tamás. – Ezt a terméket nyomtatott áramköröket gyártó üzemeknek fejlesztettük, melyeknek bár méréseik és viszonyítási alapjuk arra nézve ugyan van, hogyan termel a gyártósor, pontos visszacsatolásuk azonban nincs. A mi eszközünk összegyűjti az adatokat, melyeket azonnal az

általunk kifejlesztett algoritmussal működő szerverre továbbít, onnan kerül ki az adat a monitorra – azonnali képet adva a gyártósor működéséről. Elemeztük azt is, hogy gyártásonként hét ilyen eszközt kell telepíteni ahhoz, hogy a monitoringrendszer a lehető legnagyobb lefedettségű legyen. A legújabb és véglegesnek tekinthető változat kialakításában a korábbi verziók kapcsán fellépő plusz felhasználói igények segítettek. Ezzel párhuzamosan sikerrel dolgoztunk azon is, hogy minden lehetséges eseményre felkészítsük, hiszen egy hatékonyságnövelő eszköz nem blokkolhatja a gyártást.

Benjamin azzal folytatja, hogy jelenleg a termék és a rendszer ismertségének a növelésén dolgoznak. – 2020 végéig Tamással minden szabadidőnket erre a projektre áldoztuk. Miután realizáltuk, hogy fizikai kapacitásaink végesek, s mivel már a családtól sem szerettünk volna több időt elvenni, új ember beszervezése mellett döntöttünk. Amúgy is kellett már egy olyan szakember, aki jártas a marketingben, aki a kapcsolatai és a tárgyalási képességei miatt segítheti az értékesítést, képességeit már a piacnyitás fázisában kamatoztatva. Mivel a bizalom nálunk alapvető, ezért az egyik barátomat, Szabó Lászlót kértük fel a csatlakozásra. Róla tudni kell, hogy hozzánk hasonlóan szintén a Széchenyi István Egyetemen végzett, méghozzá logisztikai mérnökként, még 2014-ben.

A jövőről szólva megtudom, hogy a Sanmina után egy szerbiai cég lesz a következő, ahová a Smart4Factory bebocsátást nyer, majd következhet Edelény, ahol elnyerték egy ottani üzem teljes „Ipar 4.0” átalakítását. – Bár még csupán a kezdeteknél tar-

Horváth Benjámín, Szaif Tamás és Szabó László

”

Sokan lekezelően mondják Magyarországról, hogy **itt csak összeszerelő üzemek vannak. Miközben ezért nagyon hálásnak kell lennünk**, hiszen ha ezeknél a cégeknél a mérnökök nyitott szemmel járnak, olyan szemléletet és plusz tudást szerezhetnek, amelyre építve bátran tovább lehet lépni.

tunk, nagyon büszkék vagyunk arra, hogy tagjai lettünk a Mesterséges Intelligencia Koalíciónak, s hogy beválogattak minket a magyarországi fejlesztéseket rangsoroló Top 100 listájára – teszi hozzá Benjámín. – Nagy örömeinkre szolgál, hogy az egyetem exkluzív kiadványában is bemutatkozhatunk. S nem ezért mondom azt, hogy rengeteget köszönhetünk a Széchenyi István Egyetemen. Az ott megszerzett tudás és kapcsolati tőke esetében például azt is eredményezte, hogy a diploma kézhezvételét követő egy hónapon belül már az Audi Hungaria munkatársa lehettem.

– Maximálisan egyetértek Benivel, ám én még valamire szeretném felhívni a figyelmet – jegyzi meg Tamás. – Sokan lekezelően mondják Magyarországról, hogy itt csak összeszerelő üzemek vannak. Miközben ezért nagyon hálásnak kell lennünk, hiszen ha ezeknél a cégeknél a mérnökök nyitott szemmel járnak, olyan szemléletet és plusztudást szerezhetnek, amelyre építve bátran tovább lehet lépni. Ahogy én is tettem... ▀

Az interjúban felvázolt „line monitoring” rendszer a gépek közti kommunikációba beépülő rendszer, amely a gyártásközi zavarokról és állásidőkről ad azonnali visszacsatolást, így biztosítva lehetőséget a monitorozásra és az információgyűjtésre. A Smart4Factory másik megoldása a „flow control”, amellyel az egyedi sorszámmal ellátott termékeket lehet digitálisan lekövetni és kontrollálni tetszőleges folyamatokban.

SHARENTION

ERŐFORRÁS- SZAKÉRTŐK SZOFTVERES MEGOLDÁSSAL

HÉT TULAJDONOS, EGY CÉG. A HAT SZEMÉLYI TULAJDONOS KÖZÜL ÖT IS A SZÉCHENYI ISTVÁN EGYETEMEN SZEREZTE DIPLOMÁJÁT. KÖZÜLÜK AZ ÖTLETADÓ SALLAI ANDRÁSSAL KÉSZÍTETTÜNK INTERJÚT, BEMUTATVA ŐT MAGÁT – ÉS PERSZE A SHARENTION NÉVRE HALLGATÓ KORLÁTOLT FELELŐSSÉGŰ TÁRSASÁGOT, AMELY A VÁLLALATI CAFETÉRIA-RENDSZERRE ÉS A HÉTKÖZNAPI ÉLET MEGSEGÍTÉSÉRE ÉPÍT.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC | FOTÓ: SHARENTION

Sallai András Bábólnán született, ott is járt általános iskolába. Középiskolai tanulmányait már Győrben, a Szabadhegyi Közoktatási Központban végezte. Az érettségi megszerzését követően azonban – tanárainak is őszinte meglepetésére – meglehetősen furcsa döntést hozott. – Igazából, a mai napig sem értem, miért gondoltam jó ötletnek azt, hogy szakmát tanulok. Talán a szüleimnek akartam imponálni azzal, hogy elmentem a Lukács Sándor Járműipari és Gépészeti Technikumba, ahonnan két év után gépgyártás-technológiai technikusként távozhattam. Majd az Audi Hungaria munkatársa lettem, ám nagyon gyorsan rájöttem arra, hogy a „gombnyomogatás” nem az én világom. A bennem lévő verseny-

szellem azonban nem hagyta, hogy eluralkodjon rajtam a csalódottság. A munka melletti szabadidőt kihasználva, egy év alatt nyelvizsgaszintre fejlesztettem az angolnyelv-tudásomat. Ebben egyértelműen az egyetemi tanulmányok megkezdésének vágya motivált. S bár legszívesebben Budapestre mentem volna, mivel a barátaim szinte kivétel nélkül ott tanultak, végül is – bármennyire akaratos és csökönyös vagyok – beláttam, hogy a fővárosi élet felettébb költséges. S mivel tudtam, hogy a győri egyetemen mennyi sikeres és ismert ember diplomázott, nagyon gyorsan elfogadtam, hogy ez minden tekintetben jó választás lesz. Ez be is bizonyosodott. A Széchenyi István Egyetemen azt éreztem, hogy

visszakaptam az életemet. A kereskedelem és marketingképzést tekintve, elsődlegesen az online marketing és kommunikáció érdekelt, a specializáció hiánya miatt azonban mindkét szakterületből mindent kaptam, ezért is tervezem a mesterképzést. A kommunikáció mellett az online marketingben látok komoly lehetőséget. Később akár a doktori képzést is elképzelhetőnek tartom, ahogy azt is, hogy egyszer majd vállalkozási vagy marketingterületen vendég óraadóként visszatérjek a győri egyetemre. Egyelőre azonban abban bízom, hogy miután az év elején diplomás közgazdászként lezártam elsőoktatási tanulmányaim első részét, jövő tavasszal a mesterképzésben új fejezetet nyithatok.

András szerint az egyetem nagyon sokat segített karrierjének kialakulásában, s nem csupán a széles körű kapcsolati rendszer kialakításában. – Oktatóim közül mindenképpen kiemelném az online marketinget és a startup alapjait tanító Rámháp Szabolcs nevét, aki mindig készséggel állt hozzám és gyakorlatilag minden ötletemhez. Sokat köszönhetek neki, nagyon tetszettek a nézetei, az innováció iránti elkötelezettsége. Nem véletlen, hogy nála írtam a szakdolgozatomat is „Startup vállalkozások üzleti lehetőségei” címmel. Minden szem-

pontból nagyon jó döntés volt a győri egyetem. Nélküle nem lenne a Sharention sem, amely a 2019. augusztusi Győri Startup Campusnak köszönheti a születését. Az egyetem mellett meg kell említenem a Győri StartITup egyesületet is, amely nagyban közrejátszott a vállalkozás létrejöttében. Az alapítók – Szabó Krisztián és Tüske Tamás – minden követ megmozgattak, hogy segítsék pályafutásunkat, ugyanakkor az egyesület közösségi ereje is folyamatos motivációt és inspirációt jelentett az esetleges nehézségek leküzdésében.

A Sharention Magyarország első vállalati erőforrás-megosztó felülete. Az idén nyáron megalakult cég a Szintézis-Net spinoff-projektje, egy olyan startup-vállalkozás, amely ennek köszönhetően nagyon komoly szakmai háttértámogatással rendelkezik. A befektető Szintézis-Net mellett hat személy alkotja a kft. tulajdonosi körét: Hódosi Gergely, Kardos Lajos, Kovács László, Rózsai Dániel, Sallai András, Szabó Krisztián. Az ügyvezetői teendőket Sallai András látja el, az értékesítés Hódosi Gergelyhez, míg a technikai megoldások Rózsai Dánielhez tartoznak.

”

A Sharention **Magyarország első vállalati erőforrás-megosztó felülete.** Az idén nyáron megalakult cég a Szintézis-Net spinoff-projektje, egy olyan startup-vállalkozás, amely ennek köszönhetően nagyon komoly szakmai háttértámogatással rendelkezik.

Hódosi Gergely, Sallai András, Rózsai Dániel

... – Egy podcast hallgatása közben álmotam meg egy olyan platformot, amely magánszemélyek körében támogatta volna a bérbeadást – folytatja a történetet András, aki a Startup Campus x SZE powered by Hiventures programra jelentkezve bekerült azon három kiválasztott közé, aki a befektetőknek is bemutathatták ötletüket. – Egyedül az általam bemutatott projekt nem kapott támogatást, mivel a szakemberek nem láttak benne üzleti potenciált. Kaptam viszont javaslatot arra nézve, hogy az ötletet vigyem el a vállalati szféra irányába, mert akkor lehet benne fantázia. Innentől kezdve rengeteg ötletelés és nagyon sok munka révén formáltuk, mire szerintünk megtaláltuk a legideálisabb megoldást. Ebben is segítségünkre voltak

az egyetemi oktatók, valamint a Startl-Tup egyesület. A hétköznapi életet és az ökológiailábnym-csökkentést támogató webes applikációt hoztunk létre, amelynek segítségével a vállalat juttatásként bizonyos eszközeit a munkatársai rendelkezésére bocsát-hatja – tervezhetően, transzparensen, visszakövethetően, s nem utolsósorban, adóvonzat nélkül. Az eszközfelhőben nem csupán a vállalat, hanem annak munkatársai is megoszthatják eszközeiket, hogy így segítsenek egymásnak, s ezzel olyan eszközökhöz jussanak nagyobb beruházás nélkül, amelyekre éppen szükségük van. Egy ilyen megoldással a munkavállaló és a munkáltató is nyer. A sharing economy jegyében ráadásul a rendszerhez csatlakozó vállalatok a fenntart-

hatóságot és a környezetvédelmet is támogatják, hiszen az eszközfelhő alkalmazásával a fogyasztói társadalom pazarlására monda(ná)-nak nemet. Hozzáteszem, hogy a kiadás-visszaadás folyamata, valamint a teljes adminisztráció teljesen digitalizáltan működtethető. Bár az ötlet és a cég is új, a tulajdonosok már azon (is) gondolkoznak, hogyan lehetne tovább fejlődni. Andrástól tudjuk, hogy szeretnék, ha egy szerver alá tartozna a rendszerhez csatlakozott valamennyi vállalat eszközállománya. – A víziónk egy olyan platform, amely azt is lehetővé tenné, hogy a vállalatok egymás között is cserélgethessék eszközeiket és erőforrásaikat, legyen az mondjuk targonca vagy adott esetben akár munkavállaló. ■

A TULAJDONOSI KÖR SZÉCHENYIS EMLÉKEI

Kovács László: 2009-ben végeztem a Széchenyi István Egyetem mérnök-informatika szakán. A Győri Kredit újságírójaként, majd főszerkesztő-helyetteseként sikerült aktívan kivenni a részem az egyetemi életből, amelynek számos barátságot és sok élményt köszönhetek. Az egyetemi éveim során alapítottuk első cégünket, amely a mai napig működik. Szabó Krisztián: A Széchenyi István Egyetemen 2004-ben szereztem diplomát mérnök-informatikusként, szoftverfejlesztés szakirányban. Szuper emlékeket őrzök az egyetemi időszakról, mely alatt mindvégig ösztöndíjas voltam. Kollégiumban laktam, közben a floorball-szakosztályt is vezettem. Az egyetemen tanultam meg programozni – az első évben, rohamvágtában. Elképesztően tempós, élménydús három év volt mind szakmailag, mind közösségi szempontból is. Ráadásul, az egyetem hozta el azt az üzleti közeget, baráti kapcsolatokat, amelyben most is együtt dolgozunk, üzletelünk. Utolsó félévemben a képzés mellett ösztöndíjasként már IT-területen tudtam tevékenykedni. Azóta is az IT és az innovációs szektorban vagyok – immár 20 éve. Hódosi Gergely: A győri egyetemen 2016-ban Közlekedésmérnök BSc, négy évre rá Logisztika Menedzsment MSc végzettséget szereztem, az idei évtől a SZEEDSM Doktori Iskola hallgatója vagyok. Voltam a HÖK közlekedésmérnöki szakfelelőse, a Campus Kupa főszervezője, Erasmus-mentor, az Egyetemi Hallgatói Külügyi Bizottság tagja. Kétszeres Erasmus-ösztöndíjasnak mondhatom magam

(Spanyolország, Szlovénia), a TMDK-versenyeken háromszor értem el első helyezést, számos második és harmadik hely mellett, az OTDK-versenyen második lettem, kiérdemeltem a Pro Auditoribus oklevelet is. Életem legszebb éveit töltöttem az egyetemen, ahol kinyílt számomra a világ. Itt találkoztam a legjobb barátommal, mely barátság azóta is tart. Itt találtam meg a szerelmem, aki azóta már a feleségem. Itt alakult ki az a személyiségem, aki ma is vagyok. A kollégium az otthonom volt 6 évig, az ott lakók a második családom. A Közlekedésmérnöki és Logisztikai Szakkollégium (KOLOSZ), melyet a barátainkkal (alumnik és oktatók) közösen alapítottunk (többen közülük azóta PhD-végzettséget szereztek), alapozta meg a szakmai sikereimet, s azóta is a szakmában dolgozom. A Széchenyi István Egyetem nekem az alma materem, a kifejezés legnemesebb értelmében. Kardos Lajos: Két korban, két élethelyzetben kétféle képzés (műszaki informatika 2000–2004, MBA 2016–2018), a maga idejében mindkettő jelentősen elősegítette az életem, karrierem alakulását. A háromévnvi kollégiumi lét a szakmai és személyes fejlődésemre is hatással volt, imádtam kollégista lenni. A szakma alapjain túl barátokat és feleséget is találtam ott. Azt már az elejétől szerettem, hogy nincs kerítés, az egyetem nincs „elválasztva” a várostól, hanem annak szerves része – ez a szimbolikus dolog számomra erős üzenet. Az MBA a távoktatáson túl is teljesen más élményt nyújtott. A bő 10 év alatt egy megújult, modern intézménybe térhettem vissza, és a fejlődés nem csak az épületekben látványos. A Széchenyi István Egyetem befogadó, inspiráló. ■

GYŐRI LEGENDÁK

JÓ BORNAK IS KELL A CÉGÉR

ARANYHAJÓ, RIGÓFÉSZEK, FEKETE KUTYA, VASTUSKÓ, ARANY OROSZLÁN... MEGANNYI GYÖNYÖRŰ RÉGI GYŐRI CÉGÉR, AMELYEKEL JÁRTUNKBAN KELTÜNKBEN MA IS TALÁLKOZHATUNK VÁROS SZERTE. A CÉHES KORSZAKBÓL RÁNK HAGYOTT, IGÉNYESEN KIDOLGOZOTT KORABELI REKLÁMTÁBLÁK MEGIDÉZIK ELŐTTÜNK A MÚLTAT – ÉS NOSZTALGIÁT ÉBRESZTENEK A JÁRÓKELŐKBEN.

SZÖVEG: HEGEDŰS PÉTER | GRAFIKA: VÁRAY IBOLYA ANNA

HÉT POFON ÉS A RIGÓFÉSZEK

Győr – az ország nyugati kapujának szerepében tetszelegve – mindig is vonzónak számított a külföldi iparosok, kereskedők számára, akik százával telepedtek le és nyitották meg a boltjukat városunkban. Abban a korszakban, amikor az emberek többsége még sem írni, sem olvasni nem tudott, a tulajdonosok kénytelenek voltak könnyen felismerhető ábrákkal, mesterségük szimbólumaival hirdetni az üzleteiket, hogy a potenciális vevők könnyedén rátaláljanak. Egy olló rajza összetéveszthetetlenül közölte az érdeklődővel, hogy ott helyben meg tudja varratni elszakadt ruháját, ahogyan egy üllő ábráját látva,

mindenki azonnal tudta, hogy ott patkoltathatja meg a lovát. A lakatos kulcsot, a borbély réztányért, a kocsmáros hordót festetett a cégérére. A győri céhmesterek mindenki másnál leleményesebbnek bizonyultak abban, hogyan reklámozzák szolgáltatásaikat, értékesíteni kívánt portékáikat. Néha már a megfelelő névwálasztás is elegendőnek bizonyult. Erről tanúskodik például Tőke Ferenc fűszerkereskedő ötlete, aki 1938-ban vásárolta meg a Megyeház utca 14. sz. alatt található boltját előző tulajdonosától, a köztisztletnek örvendő Rigó Ferentctől. Ezt követően megbízta a híres ötvösművészt, Schima Bandit, hogy kovácsoljon vasból egy rigófészket, amelyet a

bolt bejárata fölött helyezett el. Pós Dezső vaskereskedő ugyanakkor egy vasmacskát csináltatott magának cégér gyanánt. Hasonló asszociatív okok vezethették azt a vendéglőst, aki a kocsmáját egy megtörtént eset után nevezte el Hét Pofonnak. A híres győri Kreszta-ház sokáig egy, az egyik ablakában kívülről is jól látható, szellem-szerű figurával csábította a járókelőket. Sokan találgatták, hogy mi lehet a rejtélyes alak valójában. Egy kis kukta, egy törpe? Na persze a tulajdonosok nem oszlatták el a találgatásokat. Csak nemrég derült fény az igazságra, mely szerint valójában egy Dr. Oetker sütőport reklámozó mellszobrot tettek ki díszként az ablakba.

Abban a korszakban, amikor az emberek többsége még sem írni, sem olvasni nem tudott, a tulajdonosok **kénytelenek voltak könnyen felismerhető ábrákkal, mesterségük szimbólumaival** hirdetni az üzleteiket, hogy a potenciális vevők könnyedén rátaláljanak.

A győri céhmesterek mindenki másnál **leleményesebbnek bizonyultak abban**, hogyan reklámozzák szolgáltatásaikat, értékesíteni kívánt portékáikat. Néha már a megfelelő névválasztás is elegendőnek bizonyult.

... Amikor Dallos Mátyás kocsmáros megnyitotta a Vörös Rókházhoz címzett fogadóját a belvárosban, vendégfogadó szándékkal a kocsmá bejárata elé helyezett egy ketrecbe zárt élő rókat. Számításában nem is csalódott, mert a különös látványosságnak köszönhetően alig győzte kimérni a neszemélyi és nyúli szőlővidékről hozatott borát. Amikor a szerencsétlen állat hónapokkal később elpusztult, egy Tóbiás nevű helyi festőművésszel pingáltatott egy tátott szájú rókat egy bádoglemezre, amelyet aztán cégér gyanánt ki is akasztott a kocsmá bejárata fölé.

A 24 KARÁTOS HAJÓ

Győr legismertebb cégére azonban minden bizonnyal a Jedlik Ányos és a dr. Kovács Pál utca sarkán álló gyógyszerár bejárata felett függő Aranyhajó, amelyet a már említett Schima Bandi készített 1939-ben. Ez azonban csak másolat. Az eredeti példányt valamikor az 1600-as évek végén barkácsolta egy ismeretlen soproni művész. Innen került először Pozsonyba, majd Budára, végül 1852-ben Győrbe. Ekkor nyitotta meg ugyanis fűszer- és gyarmataru-kereskedését a Széchenyi tér 1. sz. alatt Haagen Ferenc. Az ábrázolással nyilvánvalóan a középkori tengeri áruszállításra utalt, amikor a drága egzotikus fűszerek még hajókon érkeztek Európába. Amikor a következő tulajdonos elköltözött a Jedlik Ányos utca sarkára, magával vitte a boltját és természetesen a cégérét is. 1911-ben az üzletet Tőke Béla vette meg, akinek nem sokkal később meggyűlt a baja a törvénnyel. Engedély nélkül árusított ugyanis gyógyhatásúként hirdetett krémekeket, ezért a város gyógyszerészei feljelentették a „kuruzslót” a hatóságoknál. A helyszínre kiszálló rendőrök lefoglalták a „csodatévő

balzsamokat”, valamint 25 tábla gilisztacsokoládét, 6 üveg életeszenciát, 9 üveg Máriacelli-cseppet és 39 doboz hurutteát. A kereskedő azzal védekezett, nem volt tisztában azzal, hogy gyógyszernek minősülő készítményeket árult, ám ez sem mentette meg attól, hogy elkobozzák a teljes készletét, valamint 10 korona pénzbírságra és 1 napi elzárásra ítélték.

A szélsőséges időjárási körülmények nem kedveztek a csaknem 250 éves cégérnek, amely az 1930-as évekre annyira megkopott és megviselődött, hogy a bolt tulajdonosa úgy döntött, ideje nyugdíjazni. Egyúttal megbízta Schima mestert egy új, még a réginél is díszesebb remekmű elkészítésére. A neves ötvösművész – régi metszetek tanulmányozása után – nem egészen két év alatt alkotta meg azt a középkori karavellát, amelyet Kolumbusz Kristóf zászlóshajója, a Santa Maria ihletett. A vörösréz-ből készült hajótestet 24 karátos arannyal futtatta át. A szél feszítette vitorlákon az Árpád-házi királyok, Magyarország és Győr város címerei pompáznak, orrát egy turulmadár díszíti. Az Aranyhajó cégér első restaurálására az 1980-as évek végén került sor. A munkálatok közben került elő az a kis könyvecske, amelyet maga az alkotó helyezett el egy kapszulában a hajótestben, amolyan összeszerelési útmutató gyanánt.

SZEGET SZEGGEL

Az Aranyhajónál is régebbi keltezésű egy hasonlóan zseniális vevőcsalogató cégér, a Vastuskó, amely ma a Széchenyi tér egyik házának oldalát díszíti. A legenda szerint egykoron egy hatalmas tölgy állt itt. A városunkon átutazó vándorló céhlegények ennél a fánál találkoztak, s egy kupa bor mellett itt mesélték el egymásnak csajos kalandjaikat. A középkorban ugyanis mesterember csak abból a legényből válhatott, aki miután

elsajátította foglalkozásának különböző fogásait, felkerekedett, hogy máshol képezze tovább magát. Legalább három esztendőre el kellett szegődnie egy külföldi mesterhez, akitől elleste a fogásait, hogy minél megalapozottabb tudással térhessen vissza. A vándorlásból hazafelé igyekvő legények aztán – hogy valami emléket hagyjanak a városunkban – egy-egy szöveget vertek a találkozásponton álló fába. Ezek egyben talizmánt is jelentettek a vándorlegények számára az őket érhető szerencsétlenségek távoltartására. Feljegyzések szerint már a rómaiaknál is szokásban volt, hogy ha valami csapást, balszerencsét el akartak hárítani, egy vasszöveget vertek Jupiter templomába. Franciaországban és Németországban pedig, ha valakinek fáj a foga, akkor meg kellett sebezni az ínyét egy szöggel, amelyet aztán bevettek egy fába, hogy vigye el a fogfájást. Skóciában a konyhaajtó szemöldökfájába kellett patkószöveget verni ugyanezen célból. Időközben a vasszegek úgy elborították a győri fatörzset, hogy kívülről úgy látszott, mintha egészen fémből lenne. Innen kapta a vastuskó nevet.

Ez hát a legenda, de lássuk, mi igaz belőle. Valójában a vastuskó egy ügyes marketingfogásnak köszönhető. Amikor ugyanis Zittirsch Mátyás fűszerkereskedőnél 1829 tájékkán megcsapant a vásárlók száma, úgy döntött, hogy egy sajátos óriásplakáttal hívja fel magára a figyelmet. Ezért vágott egy majd három méteres fatörzset, amelynek lemetszette három főágát, és csak a csonkokat hagyta meg rajta. Ezt követően vaslemezeket kovácsoltatott, amellyel körbevonta a törzset, az ágvégeknél pedig a lemezeket hornyolással illesztette össze. A show kedvéért még szöveget is vert bele. Jól tudta ugyanis, hogy az emberek általában jellegzetes pontok után tájékozódnak egy nagyvárosban, így nagyobb eséllyel tévednek majd a boltja közelébe. ▀

WENNES JENŐ

GYŐRBE HOZTA VOLNA AZ EGYETEMET

WENNES JENŐ GYŐRBE SZÜLETETT 1866. JÚLIUS 13-ÁN. A PANNONHALMI SZENT BENEDEK-REND GYŐRI FŐGIMNÁZIUMÁBAN ÉRETTSÉGIZETT, MAJD A GYŐRI KIR. JOGAKADÉMIÁN VÉGEZTE TANULMÁNYAIT 1886-TÓL 1890-IG.

SZÖVEG: BICZÓ ZALÁN

Cselekvő személyiség volt már diákéveiben is, jótekonyságáról kitűnő tanulmányai mellett is sokszor számot adott, amit később polgármesteri szolgálata alatt is tanúsított. 1887-től a – jelenlegi győri egyetem elődintézményének is tekinthető – Győri Kir. Jogakadémián működő segélyegylet ellenőre, emellett a győri jogász ifjúság rendezőségének bizottsági tagja, a farsangi jogászbálok szervezője. 1888-ban a jogászsegélyező egylet vezető bizottsági tagja. 1888. június 6-án a jogász ifjúság szervezete a Szőlőkert helyiségében tartott jótekonyság célú zártkörű táncmulatságot, amelynek főszervezője volt. Az est bevételét a magyarországi árvízkárosultak javára ajánlották fel. 1889. szeptember 15-én volt az évnyitó ünnepség (Veni Sancte) a jogakadémián, amikor is a három évfolyamra összesen harmincöt hallgató iratkozott be, a két későbbi győri polgármester is ezen hallgatók

sorába tartozott. (Farkas Mátyás évfolyamtársa volt, később a polgármesteri székben ő követte Wennes Jenőt. Farkas Mátyásról magazinunk előző számában írtunk – a szerk.) Ekkor írta az újság, hogy „a segélyegyleti elnökválasztás sem fog hullámokat verni s a hangulat után ítélve egyhangúlag Wennes Jenő lesz megválasztva.” „Kitüntetéssel képesített a jogtudományi államvizsgálaton kitűnően képesített hallgató 1889–1890-as tanévben” – jelentette a Győri Közlöny 1890. június 26-án a későbbi első tisztviselőről. 1890-ben joggyakornokként lépett a város szolgálatába. 1890. szeptemberben az újabb árvíz idején a veszélyeztetett töltéseken és gátakon, mint felügyelő volt jelen. 1891-ben rövid ideig rendőrfogalmazó. 1891 februárjában, mint közigazgatási gyakornok, a másodaljegyzői állásra pályázott. Szávay Gyula I. aljegyzőnek kereskedelmi és iparkamarai titkárrá történt megválasz-

tása által megüresedett helyet 1891. március 4-én töltötték be. Az egyik pályázó Wennes Jenő volt, aki ekkor közigazgatási gyakornokként dolgozott a városnál. „Vennes (sic) Jenő hivataloskodásának rövid ideje alatt is már szorgalmas, képzett és tehetséges tisztviselőnek bizonyult és benne a jegyzői kar jó erőt nyer, amire igen nagy szükség van” – írta a Győri Független Újság 1891 februárjában. 1892-ben a győri városi képviselőválasztás idején választókerületi helyettes jegyző. Városi fogalmazóként a győri esküdtszék tagja lett 1892 decemberében. 1893-ban a hídügyi bizottság jegyzője, fogalmazója. 1893. október 8-án részt vett a városházán a győri monográfia kézikönyv előkészítő munkálataiban, mint jegyző. 1894 áprilisában Némethy Pál városi aljegyző póttartalékosként négy hétre bevonult, ekkor a hivatali teendőket Wennes fogalmazó vette át. 1894-ben másodaljegyző és közgám. ...

” 1910-ben tudomást szerzett arról, hogy Pozsonyban egyetemet kívánnak alapítani. Megkérte a város egyik országgyűlési képviselőjét, hogy derítse ki: **lehetséges-e Pozsony helyett Győrnek elnyernie az egyetemalapítás jogát.** Sajnos, a próbálkozás sikertelen lett.

••• Közbenpárszóamagánéletéről: „Wennes Jenő városi fogalmazó a tisztikar egyik tehetséges és kedvelt tagja múlt vasárnap f. hó 24-én Schönauer Antal püspökségi tisztartó péri lakos művelt és kedves leányát, Iza úrihölgyet eljegyezte” – olvasható a Győri Független Újságban 1893-ban. 1894. május 5-én pedig örök hűséget fogadott és házasodott meg Péren. Három gyermekük született. A győri római katolikus önkormányzat nagválasztmányának is tagja lett, mint I. aljegyző 1895 januárjában. 1895-ben Győr város első aljegyzője lett, 1896-ban Győr város tanácsosa. A polgári anyakönyvezés bevezetése után (1895. október) a születési anyakönyvi adatokat neki kellett bejegyezni Győr város anyakönyvébe. 1895. október 3-án olvashatjuk, hogy Wennesnek máris akadt dolga, mert „az első bejelentést Sarlay kir. táblai bíró tette, újszülött fiát jegyeztetvén be.” Ekkor az anyakönyvi hivatal a régi városház II. emeletén volt, a mostani városi levéltár épületében. 1903-ban főjegyző lett, 1906-ban pedig a város polgárainak bizalma őt helyezte a polgármesteri székbe. A volt bencés diákot, jogakadémistát, tanácsost, anyakönyvvezetőt, főjegyzőt, alpolgármestert 1906. december 13-án választották meg Győr város polgármesterének. Tehetséggel, szorgalommal és szigorú becsületességgel lett a város első tisztviselője. Részlet Wennes polgármester elhangzott beiktatási beszédéből: „16 éve szolgálom szeretett szülővárosomat, ez idő alatt mindenkor megmondtam őszintén és nyíltan véleményemet; most amikor tekintetes közgyűlés bizalmából a város vezetője lettem, kétszeres kötelességem ez.” Takarékos pénzügy- és adópolitikája a várost biztos anyagi fundamentumra helyezte. 1910-ben tudomást szerzett arról, hogy Pozsonyban egyetemet kívánnak alapítani. Megkérte a város egyik országgyűlési képviselőjét, hogy derítse ki: lehetséges-e Pozsony helyett Győrnek elnyernie az egyetemalapítás jogát. Sajnos, a próbálkozás sikertelen lett. Nevéhez fűződik a város gazdasági stabilizációja: az önkormányzat jelentősen támogatta az iparosítást, a munkások érkezését lakások építésével segítette. 1914-ben érdemei elismeréséül kapta a magyar kir. udvari tanácsosi címet.

A Győri Hírlapban halálakor így fogalmazott a nekrológíró: „(...) városa fejlődése boldogsága, sorsa volt minden gondolata, ezért a célért dolgozott nap-nap után, e szerint volt öröme, gondja, szomorúsága.” A Győri Újság így fogalmazott a nemes gondolkodású polgármesterről: „(...) gyönyörűen fejlődővé tette e várost, számos alkotás örökíti meg emlékét. Folyóvizeink szabályozása, a Duna-, Rába-, Rábca-partok kiépítése ő alatta nyertek befejezést. Gyáripárunk több új gyárteleppel fejlődött. (...) Városi gyümölcsösünk, zöldségletelepeink, Bisinger-, Erzsébet-parkunk és a Rábca-medri park neki köszönik létesülésüket.” „Meghalt Wennes Jenő polgármesterünk és vele száll sírba városunk szegényeinek védelmezője, (...) mintaképe volt a kötelességtudásnak, a szorgalomnak, az alkotásnak... Mindég az egyenes úton járt és a legnagyobb tisztelet és szeretet vette körül. Amit megválasztásakor ígért, azt becsületesen teljesítette” – emlékezik a polgármesterre a Győri Friss Újság 1915. április 29-én. A nádorvárosi temető díszsírhelyén nyugszik. A

Köszönetnyilvánítás = Győri Híradó, 1887. október 23. p.3. – Karnevál hírnöke = Győri Közlöny, 1887. november 24. p.4. – Jogász-bál = Győri Hírlap, 1887. november 24. p.3. – A győri jogászbálra = Győri Híradó, 1887. december 11. p.3. – A győri m. kir. jog és államtudományi kar = Győri Közlöny, 1887. december 15. p.4. – A győri jogász-olvasókör = Győri Közlöny, 1888. január 12. p.4. – Meghívó = Győri Közlöny, 1888. május 24. p.4. – Meghívó = Győri Hírlap, 1888. november 29. p. 3. – A március 15-iki = Győri Közlöny, 1889. március 14. p.3. – A haldokló győri akadémia = Győri Közlöny, 1889. szeptember 15. p.5. – Kitüntetéssel képesített joghallgatók = Győri Közlöny, 1890. június 26. p. 3. – Az árvíz = Győri Közlöny, 1890. szeptember 11. p.1. – A tisztviselőválasztásokhoz = Győri Közlöny, 1891. február 22. p.6. – Választások a városnál = Győri Független Újság, 1891. február 22. p.3. – A győri esküdszék = Győri Független Újság, 1892. december 8. p.2. – Képviselőválasztás = Győri Független Újság, 1892. május 22. p.2. – A hidak = Győri Közlöny, 1893. szeptember 21. p.3. – Eljegyzés = Győri Független Újság, 1893. szeptember 27. p.3. – Millennium és monográfia = Győri Közlöny, 1893. október 12. p.5. – Katonáéknál = Győri Közlöny, 1894. április 19. p.4. – Esküvő = Győri Közlöny, 1894. április 19. p.5. – Esküvő = Győri Hírlap, 1894. május 6. p.5. – A városi tanácsos választás = Győri Hírlap, 1895. január 13. p.4. – Gyász = Győri Közlöny, 1898. május 4. p.4. – Győr jövője: Wennes Jenő polgármester székfoglalója = Összetartás, 1906. december 16. p.1. – Rendkívüli kiadás: Wennes Jenő polgármester meghalt = Győri Hírlap, 1915. április 27. p.1. – Wennes Jenő = Győri Hírlap, 1915. április 28. p.2,3. – Meghalt = Győri Friss Újság, 1915. április 29. p.1. – Wennes Jenő: Győri Újság 1915. április 29. p.2. – G. Papp Katalin: Győr utcanévei. Győr, 2006. – Biczó Zsolt: A győri jogászképzés évszázadai. Győr, 2008. – Bana József: Wennes Jenő, egy győri polgármester, aki betartotta a polgároknak tett ígérését. Győri Tanulmányok. 2013/34. p.5-22.

polgármester síremlékét Zászlós István szobrászművész készítette. A síremlék egy álló férfialakot ábrázoló szobor. A férfi vállán lepel, kezében rózsacsokrot és egy olajágot tart. Sírján a következő rövid vers olvasható: „Itt kegyelet viraszt és annak örzi nyugalmát. Ki maga a haladás munka apostola volt. Néztük ahogy gigász-léptekkel rótt ez utat. Míg sírján könnyünk zápora kőbe meredt!” Győrben utcát is neveztek el róla Nádorvárosban, ami 1948-ig viselte nevét (a mai Bartók Béla útról van szó). Halálának századik évfordulóján (2015. április 27.) a győri városházán emlékülést rendeztek tiszteletére. 2018-ban a Rába és a Mosoni-Duna jobb partján a Kossuth híd és a Rába kettős híd közötti, részben a várfalat követő partszakaszt róla nevezték el. A közgyűlési előterjesztésben (0718/2018. (IX. 21.) Kgy. előterjesztés) olvasható: „A Mosoni-Duna partjának rehabilitációjával összefüggésben kialakított sétány alkalmas arra, hogy városunk fejlődéséért sokat tevő Wennes Jenő polgármesterről kerüljön elnevezésre.”

PÉLDAÉRTÉKŰ ÉLETUTAK MÁR ONLINE IS.

szechenyialumnimagazin.hu

szechenyi
ALUMNI MAGAZIN

X M
XMEDITOR

SZÉCHENYI
EGYETEM
UNIVERSITY OF GYŐR

2021. OKTÓBER 15-TŐL
2022. JANUÁR 30-IG
AZ ESTERHÁZY-PALOTÁBAN

Munkácsy

Győrben

